

nt

naš tednik

LETO XXXX.
Številka 39
Cena 8,— šil.
(200 din)

petek,
30. septembra
1988

Poština plačana
v gotovini

Celovec P.b.b.
Erscheinungsort
Klagenfurt
Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt
Poštni urad
9020 Celovec

„Vokalni ansambel Velikovce“ (vodi Christine Winkler)

Neue Burg:

sobotni koncert je nav- dušil tudi Velikovčane!

Sobotni koncert v velikovski „Neue Burg“ pod geslom „Alpe-Jadran“ je še bolj uspel, kakor pa so to pričakovali zadnji „nepoboljšljivi“ optimisti: dvorana je bila nabito polna (navzočih je bilo nad 600 ljudi), koncert na zelo visokem nivoju, vzdušje pa

Tega je bil v prvi vrsti „kriv“ prevaljski moški zbor „Vres“ pod vodstvom Jožka Kerta. Prevaljčane posebej predstavljati, to bi pomenilo nositi sove v Atene. Že nekajkrat smo imeli milost prisluhniti tem res odličnim Kertovim pevcem.

Njihov nastop v Velikovcu pa je sprožil pravi val navdušenja. Ni bilo človeka, ki ne bi potrdil velikovskega župana Jakoba Miklaua, ki

je po koncertu na sprejemu — v slovenščini — dejal:

„Zelo bi bili veseli, če bi Vas lahko ponovno slišali v Velikovcu.“

Pravo veselje je bilo tudi prisluhniti libuškemu zboru „Kralj Matjaž“ (vodi Hanes Koschutnik). To že zato, ker zna dobro peti. Tokrat pa je bil njegov nastop brez dvoma zgodovinskega pomena: 16 let je namreč trajalo, da je v

nadvse prisrčno, pač domače. Prireditve se je udeležilo precej Slovencev ter — kar je najmanj tako razveseljivo — tudi mnogo Velikovčanov. Vsi pa so zlasti še slovensko pesem nagradili z bučnim aplavzom in rekli: „Na svidenje v Velikovcu!“

„Neue Burg“ spet smel nastopiti slovenski zbor iz Koroške. Mimogrede omenjeno: nastop „Kralja Matjaža“ je prinesla tudi avstrijska televizija (pretekli torek zvečer).

Vsi tisti, ki so doslej onemogeli nastop slovenskih pevcev v „Neue Burg“ z „utemeljevanjem“, češ da bi to med prebivalci povzročilo nemir, so morali najkasneje (Dalje na strani 4)

Bilčovs: inicijativa staršev uspešna

Že nekaj mesecev je skupina staršev iz Bilčovsa zahtevala možnost zdravniške preiskave otrok v slovenskem jeziku. Kakor nam je zastopnica iniciative Ingrid Zablatnik sporočila, je okrajno glavarstvo ugodilo tej želji staršev in skupno s šolsko zdravnico poslalo v Bilčovs tudi medicinsko sodelavko, ki je slovenske otroke nagovorila v njihovi materinščini.

Prav tako so slovenski starši dobili na razpolago slovenske povpraševalne pole, na katerih so lahko v slovenščini odgovorili na vprašanja, ki se tičejo zdravljenja otroka.

Uspeh v Bilčovsu naj bi bil spodbuda vsem staršem na južnem Koroškem, da izrazijo podobno željo pri ravnateljstvu pristojne šole. Saj je za otroke že iz pedagoškega vidika pomembno doživeti, če vidijo, da se tudi zdravniška preiskava v šoli lahko odvija v slovenščini. Primer, ki je vreden posnemanja!

Moški pevski zbor „Kralj Matjaž“ je imel v Velikovcu zgodovinski nastop

Piše Janko Kulmesch

Te dni se — na povabilo kanclerja Vranitzkega — nahaja predsednik jugoslovanske zvezne vlade Branko Mikulič v Avstriji na dvodnevem državnem obisku. Na sporedu bodo za ta bilateralna srečanja že tradicionalna vprašanja, od raznih finančnih kreditov Jugoslaviji pa do izpostavljanja dejstva, da vlada med obema državama medsebojno zaupanje, „ki gre preko običajne mere“, (tako predstavnik zunanega ministrstva SFRJ, Ilija Djukic). Nadalje je Djukic dejal, da

žnost spregovoriti z Mikuličem in mu tolmačiti stališče NSKS in ZSO.

Franc Šetinc

Mikulič je odpovedal pogovor z NSKS/ZSO

je tudi o še odprtih vprašanjih slovenske manjšine na Koroškem možno „čisto normalno“ govoriti. V zvezi s šolskim vprašanjem je poudaril, da Jugoslavija „jeseni lani nikakor ni hotela groziti z internacionalizacijo“.

Toda množica si sama ne izmišlja vseh imen, ampak jih večidel le ponavlja. Za kom in v čigavem interesu? Tudi parole, tako lično izpisane, ne nastajajo spontano, to je neizpodbitno, kot je tudi očitno, da se njihova vsebina čedalje bolj oddaljuje od Kosova. Vse skupaj je res že nevarno predaleč.

Delo, 26. sept. 1988

Danes je sprva bilo predvideno srečanje obeh slovenskih osrednjih organizacij z Mikuličem. To srečanje je jugoslovanska stran v zadnjem momentu odpovedala ter obljubila, da bo to nadoknadila nekaj dni pozneje v Beogradu. K sreči imamo našega državnega poslanca Smolleta, ki bo — na povabilo kanclerja Vranitzkega! — le imel mo-

Kako se časi spreminjajo...

Miloševićeva „zborovanja solidarnosti s srbskim in črnogorskim življenjem na Kosovu“ postajajo vedno bolj zborovanja agresivnosti do Slovencev. Napadajo predsednika slovenske SZDL J. Smolleta, predsednika predsedstva SR Slovenije Janeza Stanovnika, šefa slovenskih komunistov Milana Kučana. Pretekli konec tedna je v Nišu protestiralo proti Slovincem 300 tisoč nahujskanih demonstrantov, v Beogradu pričakujejo kmalu milijon Miloševićevih pristašev. Črnogorci pa so na transparentih klicali na pomoč celó Sovjetsko zvezo. Medtem je slovenski zastopnik v predsedstvu CK Zveze komunistov Jugoslavije in prijatelj koroških Slovencev, France Šetinc, resigniral. Oddal je svoj mandat v CK-ju, ker so predvsem Srbi hudo nasprotovali njegovim poizkusom posredovati v zadevi Kosovo.

Skrbi nas bodočnost Jugoslavije. In Slovencev.

-Kuj-

Za „Turnerbund“ none, za Slovence nič! Smolle zahteva zvezni športni center za koroške Slovence

Ta teden so se na Dunaju začele parlamentarne obravnave. Pretekli torek je bilo na dnevnem redu poročilo o financiranju avstrijskega športa. Slovenski poslanec Smolle je v svojem govoru ostro kritiziral avstrijsko prakso pri razdaji podpor. Iz poročila je namreč jasno razvidno, da bodo v glavnem podpirane športne organizacije, ki so povezane s strankami. Neodvisni športni klubi, kot npr. SAK, nimajo možnosti priti do kakih javnih podpor.

Dobiček „Lotto-Totto“-družbe si avstrijske stranke bratsko razdelijo. Socialistični športni klubi, ki so združeni v strešni organizaciji ASKO, dobijo letno 42,6 milijona šilingov. Enako vsoto dobi strešna organizacija UNION, ki jo lahko prištevamo k ljudski stranki.

Športni klubi avstrijskih manjšin s strani zveznega ministrstva za pouk, umetnost in šport sploh ne dobijo podpore. Smolle je v parlamentu opozoril na šikane, katerim je izpostavljen SAK. „Medtem, ko ima v Celovcu vsak nepomemben klub svoje športno igrišče, katero financira občina Celovec, mora SAK plačevati za vsako tekmo ogromne najemnine. Občina Celovec niti ni pripravljena, da bi podpisala dolgoročno najemno pogodbo s SAK-om, čeprav je SAK za celovško Avstrijo najmočnejše moštvo v Celovcu. Škandalozna pa je argumentacija občine Celovec, češ da občina zaradi tega ne podpira SAK, ker slovenski nogometaši pravzaprav nimajo kaj iskati v Celovcu in da si je SAK le z zvijačo pridobil pripad-

nost k mestu Celovec („die Zugehörigkeit erschlichen“).

Ker pomembnost športa v družbenem življenju stalno narašča, je Smolle zahteval zvezni športni center za koroške Slovence.

Visoko subvencijo dobivla zloglasna organizacija „Österreichischer Turnerbund“. Isti „Turnerbund“ je bil že nekajkrat obsojen zaradi neonacistične agitacije.

Karel Smolle

Nova knjiga o manjšinah

Avstrijska družba za politične vede in založba za družbeno kritiko je te dni izdala knjigo: „... und raus bist du. Ethnische Minderheiten in der Politik.“

Prispevke so mdr. napisali György Dalos, Alexander Langer, Dietmar Larcher, Marija Jurič, Bernhard Perchinig, Marijan Sturm, Albert F. Reiterer, Karl Stuhlpfarrer in Peter Gstettner.

Javna predstavitev v Celovcu bo 20. oktobra ob 20.00 Pri Joklnu.

Imenovanja za sosvet

SPÖ in ÖVP sta že imenovali svoje zastopnike v sosvet. SPÖ bodo zastopali deželni poslanec Pfeiffer (Dobrla vas), absolventa Slovenske gimnazije Florijana Wieserja iz Borovlj, ravnatelj Hansa Kaiserja (Ziljska Bistrica) in bivšega rožeškega podžupana Adolfa Markowitza.

ÖVP pa je, kakor je Scheucher prejšnji ponedeljek sporočil, imenovala 2. predsednika deželnega zbora Lea Usterja in Georga Wurmitzerja, klubskega vodjo deželnozborskih poslancev ÖVP.

Ambrozy: „Združujoče pred ločujočim!“

Novi deželni glavar dr. Peter Ambrozy je v svojem nastopnem govoru (v sredo, 28. septem-

bra) v zvezi z bodočo manjšinsko politiko dežele dejal, da bo nadaljeval doslejšnjo pot, kjer je združujoče vselej bilo v ospredju pred ločujočim.

Zato naj bi bilo tudi v prihodnje pomembno, da imajo vsi Korošci, ne glede na jezikovno ali narodnostno pripadnost, iste možnosti. Posebej je poudaril, da bi probleme reševali skupno in konsensualno.

Državnozborni poslanec Karel Smolle je pozdravil Ambrozyjevo besedo, da bo poudarjal to, kar združuje. To da je, tako Smolle, v deželnem zboru izjaven namen, nadaljevati novi dialog. Manjšinsko politiko je treba nadaljevati kljub vsem udarcem. Če Ambrozy v manjšinski politiki govori o konsenzu, potem mora vanj vključiti tudi obe osrednji organizaciji, NSKS in ZSO. Preden stranke odločajo o usodi koroških Slovencev, naj poprej iščejo konsenz z narodno skupnostjo, je izjavil Smolle.

Novi deželni glavar dr. Peter Ambrozy in novi deželni svetnik Herbert Schiller

„Turnerbund“ v Riedu v Zgornji Avstriji je npr. dobil 1 milijon šilingov. V predsedstvu te organizacije v Riedu sta gospoda Pietsch in Watschinger, ki sta na dan smrti Hitlerjevega namestnika Rudolfa Hessa izobesila žalno zastavo. Ideologija „Turnerbunda“ je razvidna tudi iz člankov njenega glasila, kjer npr. piše: „Vsak, ki postane član Turnerbunda se mora priznavati k nemški narodni in kulturni skupnosti.“

Smolle je v svojem govoru opozoril na dejstvo, da je „Turnerbund“ za časa nacizma pridobil velik del areala ob Zablatniškem jezeru samo s tem, da so nacisti izseljevali koroške Slovence. Oskrbovalec tega areala je bil SS-Oberscharführer Karl Hönck. Danes pa oskrbuje to posestvo njegov sin. Tako so ta zemljišča še danes v roki „Turnerbunda“.

Na parlamentarno vprašanje glede subvencioniranja „Turnerbunda“ je odgovorila pristojna ministrica Hawlicek, da namerava še naprej podpirati avstrijski „Turnerbund“, ker zakon ne predvideva česa drugega. „Pravi škandal je, da naj avstrijski davčni plačevalci podpirajo organizacije, ki rušijo neodvisno, demokratično Avstrijo in širijo neonacistično miselnost,“ je rekel Smolle.

Alpe-Jadran:

V Splitu konferenca o z naftnim koncernom Jadranu v sodelovanju

Lani je bilo na Bledu sklenjeno, da bo v Splitu informativno srečanje članic delovne skupnosti, na katerem naj bi Jadran bil v središču razprav. To srečanje je bilo prejšnji petek (23. septembra) v Splitu in je potrdilo, da bo za sanacijo Jadrana potrebno dvoje: denar in pa solidarnost vseh dežel-članic.

izkazalo, da se bo treba lotiti tako vprašanja kanalizacije obobalnih mest kot tudi zajeziti dotok onesnaženih vodovij; tu je predvsem Pad največji „dobavnik“ odpadkov in odplak v Jadran.

Koroški deželni glavar Wagner, ki je v Splitu oddal predsedstvo v delovni skupnosti Alpe-Jadran in se poslovil tudi od tega foruma, je v razpravi ventiliral avstrijski model financiranja takih projektov: 75% sredstev iz zveznega piskra, 20% prispeva dežela, 5% pa občli-

ne ali zasebniki. Jasno pa se je ogradil od zahteve in predlogov, naj bi vse članice bile obvezane sofinancirati raziskave in ukrepe reševanja Jadrana. Omenjeno pa je v diskusiji bilo tudi, da so se 4 italijanske pokrajine, skozi katere teče Pad, odločile za sanacijo reke na podlagi sodelovanja med zvezno vlado v Rimu in komisijo vseh štirih pokrajin.

Wagner je na koncu svojega predsedovanja sveril pred razširitvijo delovne skupnosti, ker sicer

ne bo mogla več delati, v Evropi pa bo sploh treba, tako Wagner, začeti razmišljati o politiki investicij: namesto za orožje naj bi denar šel za take projekte, ki zagotavljajo delovna mesta. Tega naj se zavedajo tudi države članice Alpe-Jadran.

Konferenca v Splitu, kot je bila potrebna in važna, je od vsega začetka nosila v sebi kal neuspešnosti. Prvič se je večina vladnih šefov članic DS Alpe-Jadran ni udeležila, na primer so manjkali zgornjejadranski mejaši Slovenija, Furlanija-Juljska krajina, Lombardija, zaradi česar je Wagner kot predsednik delovne skupnosti ostro obsodil vsako frakcioniranje v njej, in „višek“ pa je gotovo bilo dejstvo, da je jugoslovanski naftni gigant INA bila tako rekoč pokrovitelj srečanja. Docela upravičeno je neki časnikarski kolega v tej

(Dalje na strani 10)

Koncert v „Neue Burg“ ...

(Nadaljevanje s 1. strani)
preteklo soboto spoznati resnico. Da si namreč ljudje tudi v Velikovu želijo prireditve, ki povezujejo, na katerih prideta do veljave obe koroški strani in ne samo nemška.

Že v zadnji številki NT smo zapisali, kdo ima za ta zgodovinski koncert največje zasluge. To je predvsem „Initiative za kulturno sodelovanje“ („Initiative für kulturelle Zusammenarbeit“), katere glavno breme je nosil Willi Winkler; na koncertu je skrbel tudi za simpatično in objektivno povezavo. Nadalje naj omenimo velikovsko mestno svetnico za kulturo Zellothovo. Urad za kulturo mesta Velikovec je bil namreč — poleg „Initiative za kulturno sodelovanje“ — sopredsednik. Omeniti pa tudi moramo predsednika okrajnega sodišča Velikovec, dr. Kebra,

Prevaljski moški zbor „Vres“ je navdušil

ki je kot član MGv „Scholle“ iz Vovber/Sentpeter na Vašnjah mnogo soprispeval k temu, da je ta zbor (vodi ga Franc Hrastnik) sodeloval pri koncertu. Tako je MGv „Scholle“ brez dvoma veliko doprinesel k lepemu sobotnemu večeru.

Prav posebna zahvala in priznanje pa veljata „Vokalnemu ansamblu Velikovec“ („Vokalensemble Völkermarkt“), Christine Winkler, žena Williija Winklerja, ga je ustanovila pred 19 leti, in zapisati moramo: zbor šteje brez pretiravanja med vrhunske na Koroškem. Med drugim je gostoval v mnogih evropskih državah ter letos julija tudi v Kanadi. Kar nas je res veselilo: v smislu ideje „Alpe-Jadran“ je na koncertu zapel tudi po eno v slovenščini („Čej so tiste stezice“) ter eno v italijanščini. Poleg tega so publiko z judovsko pesmijo o „miru“ na posebno posrečen na-

čin izrazili pričakovanje, ki smo ga vsi obiskovalci čutili v srcu — da bi namreč prireditve omogočila vsaj nekoliko več sožitja na Koroškem. Vsekakor je (vsa) dvorana razumela obe gesti „Vokalnega ansambla“ in se Velikovčanom zahvalila z bučnim aplavzom.

Seveda pa ne smemo pozabiti zbora Corale di Rauscedo iz Furlanije, ki se je izkazal kot nadvse kvaliteten zbor; zapel je tudi eno furlansko. Med nastopi posameznih zborov pa je zapel luštni trio Marin iz Dobrle vasi.

Kakor že zabeleženo, je bil koncert zares izredno lep uspeh. In kar je posebno pomembno: udeležilo se ga je tudi precej Velikovčanov, zastopane so bile vse domače politične grupacije (razen FPO) s svojimi vidnimi predstavniki. Poleg župana Miklausa so bili tam mdr. zvezni poslanec Blaschitz,

NAŠ TEDNIK: Vi niste samo deželni poslanec, ampak tudi župan. Ali ni klavzul, ki bi združitev obeh funkcij v eni osebi onemogočale?

BREZIGAR: Klavzule so, a odvisno je od velikosti občine. Če si župan občine do 10.000 prebivalcev, potem si lahko tudi deželni poslanec. Naša občina ima 8200 prebivalcev; to se pravi, da ni nobenega problema, kar se tega tiče.

NAŠ TEDNIK: Ali bi Vaš naslednik na sedežu župana devinsko-nabrežinske občine bil Slovenec?

BREZIGAR: To bi bilo odvisno od pogovorov med strankami. Če bi jaz moral odstopiti iz občinskega sveta, bi bil moj naslednik gotovo Slovenec, ker te zamenja oz. nadomesti prvi neizvoljeni iste stranke. Ne pa na mestu župana, tu bi se začela na novo pogajanja med strankami in bi bilo vprašljivo, če bi bil spet Slovenec župan.

NAŠ TEDNIK: Ena od osrednjih zahtev Slovencev v Italiji je globalna zaščita. Vi pa to povezuje z drugim velikim vprašanjem, namreč z bodočim razvojem Evrope od leta 1992 naprej. Ali bo morda po tem letu laže doseči globalno zaščito?

BREZIGAR: Mislim, da Italija v nobenem primeru in na nobeni ravni ne povezuje evropske integracije s problemom manjšin, ki živijo v Italiji. Zato mislim, da bo razvoj vprašanj slovenske manjšine tekel naprej, ne glede na to, ali bo evropska integracija uspela ali ne, kakšni bodo učinki na raznih področjih. Mi si prizadevamo za odobritev zakona o globalni zaščiti, ki naj bi zaobjemal vse probleme na celotnem ozemlju, kjer živijo Slovenci v Italiji.

Vendar pa ta zahteva ni alfa

„Slovenci ne bomo bita vselej v opoziciji“

in omega vsega. Mi se zavedamo, da ne moremo več samo čakati na globalni zaščitni zakon, istočasno pa molčati, ker dejansko izgubljam na terenu in tudi izgubljam na pravicah, ki jih uživamo.

NAŠ TEDNIK: Kje je torej omega?

BREZIGAR: Mislim, da se je

Prizadevamo si za odobritev zakona o globalni zaščiti, ki naj bi zaobjemal vse probleme na celotnem ozemlju, kjer živijo Slovenci v Italiji.

Turistična agencija CARTRANS
vabi na 5-dnevno potovanje po POLJSKI—VARŠAVI od 26. do 30. 10. 1988 za šil. 5.600,—
Prijave sprejema turistična agencija Cartrans, tel.: 04 63 / 51 26 80.

● **Pliberk —**
zbiranje trdih odpadkov
Občina Pliberk bo od 11. 10. do 13. 10. 1988 izvedla zbiranje trdih odpadkov (Sperrmüll). Čas in kraj zbiranja lahko povzamete iz letakov oz. po telefonu na občini, tel. 21 10 / 21.

Z Bojanom Brezigarjem se je pogovarjal Franc Wakounig

G O S T

Navajeni smo zamujati in potem bomo čez 10 ali 15 let se pač pritoževali, kako je Evropa pozabila na nas.

Novi deželni poslanec Slovenske skupnosti v deželnem zboru krajine Furlanije-Juljske krajine je devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezigar. Po poklicu je časnikar pri Primorskem dnevniku, ki ga je leta kot dopisnik zastopal v Rimu. Brezigar je pri volitvah 26. junija letos bil glavni kandidat Slovenske skupnosti in na prvi konstitutivni seji deželnega zbora 20. julija potrjen kot deželni poslanec. V tej funkciji je nadomestil dolgoletnega slovenskega deželnega poslanca dr. Drago Štoko. O Brezigarju gre sloves, da je čistokrven politik, tak „ki jih imamo Slovenci le malo“.

treba sproti vključevati v posebne ukrepe, ki zadevajo splošno problematiko v Italiji. Na primer, ko je govor o reformi šolstva, ne moremo reči, „ja, slovenski šoli bomo govorili, kar dar bo zakon o globalni zaščiti“. To je, biti stalno pozoren in pri vseh problemih, ki se pojavljajo, skušati vključiti našo stvarnost tistega področja, tako da nekako odnesemo.

NAŠ TEDNIK: Italija se torej ne bo ozirala na globalno zaščito. Zato je treba iskati zavezništva z drugimi manjšinami. Ali se Slovenska skupnost združuje za dosego ciljev z ostalimi manjšinami in katero sodelovanje je možno z Južnimi Tirolci kot najmočnejšo manjšino v Italiji?

BREZIGAR: Na žalost ni velikega združevanja, razen ob evropskih volitvah, pa še takrat samo s Francozi v Aosti in s Sardinci, včasih še tudi s Furlanijci. Vendar žal je v Italiji, ki ima 11 manjšin oz. narodnih skupnosti, njihovo stanje tako raznoliko in je zato primerjava posameznih stvarnosti zelo težka.

Z Aostanci in Sardinci sodelujemo, ne morem pa govoriti o takih povezavah, ki bi nas privedle do skupne zakonodaje. Kar zadeva Južne Tirolce, je njihov problem popolnoma drugačen in so oni tisti, ki pravzaprav ne želijo večjih stikov z drugimi manjšinami.

NAŠ TEDNIK: Kako bi ocenili odnos med Slovenci samimi, to mislim predvsem med Slovensko kulturno in gospodarsko zvezo (SKGZ) in pa Svetom slo-

venskih organizacij (SSO) oz. Slovensko skupnostjo (Ssk) in koliko lahko slovenski poslanci v italijanski stranki lahko vnašajo slovenske težnje v politično igro?

BREZIGAR: Stanje med Slovenci v Italiji je drugačno kot v Koroškem. Dejansko obstajajo nekatere kulturno-družbene organizacije, na primer SKGZ, pri čemer SSO deluje izključno na kulturnem področju in medtem ko SKGZ deluje tudi v gospodarskem področju in v okviru združuje tudi velika število volilcev Slovenske skupnosti. Politično pa je stanje mešano. Slovenci tako, da danes ne moremo govoriti o velikih možnostih, ki jih imajo Slovenci, izven Slovenca, ki so v socialistični

stranki, so omejeni, ker jim stranka ne dopušča velike aktivne svobode in to zato, ker nimajo oblasti v stranki, na Tržaškem pa je ta stranka prav nasproti, kar so naredili drugi, in glasove. Pri KPI pa je drugače: komunistična stranka Slovenec daje veliko akcijsko možnost, imajo oblast v stranki, vendar stranka nima oblasti v državi. Zato se danes nahajamo v takem stanju v Furlaniji-Juljski krajini, da slovenski socialistični predstavnik pozablja, da je Slovenec, ni zaprejel v slovenščini, kar so naredili drugi, in sam sebi pravi, da je internacionalist, kljub temu, da je Slovenec. Slovenski komunisti pa so v opoziciji in zato pri odločanju ne bodo imeli večje možnosti. Slovenska skupnost je izbrala

drugo pot. Mi smo že nekaj let stranka večine, smo v vladni večini, ker se zavedamo, da Slovenci ne moremo biti zmeraj prisiljeni na opozicijo; ne moremo zmeraj kričati proti nečemu, ne da bi delali za nekaj. S tem, da delamo, lahko več dosežemo, kot pa če bi kričali. To je razlog,

Ne moremo zmeraj kričati proti nečemu, ne da bi delali za nekaj. S tem, da delamo, lahko več dosežemo, kot pa če bi kričali.

zaradi katerega smo stopili v isto deželno večino, s katero sodelujemo.

NAŠ TEDNIK: Kakšen je Vaš politični program na deželni ravni, kjer je predhodnik dr. Štoka že izhodil določeno del poti?

BREZIGAR: Pot je izhrojena, vendar se v vsaki mandatni dobi začenja znova, kajti spremenijo se ljudje, metode in problemi. Jaz bom v okviru deželne skupščine ostal predsednik komisije za kulturo, kar je bil že moj predhodnik dr. Drago Štoka. To je tiste komisije, od katere imamo Slovenci največ, in izbral sem jo, kljub temu, da so mi bile ponujene važnejše komisije, vendar za slovensko manjšino niso tako pomembne. Moje delo je razvejano na vseh področjih, ker sem sam. Če si sam, moraš

delati vse, od gospodarstva, kulture in športa do socialnih vprašanj.

NAŠ TEDNIK: Kako se boste pripravili na leto 1992, ko naj bi se začela totalna evropska integracija?

BREZIGAR: V okviru evropskega parlamenta že štiri leta deluje evropski urad za manj znane jezike s sedežem v Dublinu. Ta urad ima svoje odbore v vseh državah članicah. Jaz sem ustanovni član italijanskega odbora tega urada, sodelujem na številnih mednarodnih srečanjih in opažam težnje drugih manjšin, da se med seboj povezujejo. Mi Slovenci, kot vse manjšine v Italiji, krepko zaostajamo za drugimi manjšinami. Manjšine se med seboj povezujejo za izmenjavo informacij, ljudi in pomoči. V Evropi že obstajajo otroške knjige in učbeniki, kjer je slikovno gradivo s petimi jeziki, na primer z bretonščino, baskovščino, geljščino in tako naprej. Mi smo seveda odmaknjeni in kljub mojim prizadevanjem, tudi v krogu naše manjšine ni pravega poslušala za to, kar se dogaja v Evropi. Mi smo še vedno preveč vezani na dogajanje v Italiji in se ne zavedamo, da prihaja do premikov, ki bi nam lahko izredno koristili oz. tudi škodovali, če jih ne bomo znali izkoristiti.

NAŠ TEDNIK: Kaj to za slovenski narod na sploh pomeni?

BREZIGAR: Za Slovence ne bo velikih razlik, kajti še vedno bomo razdeljeni na štiri različne državne ureditve, porabski Slovenci so pod varšavskim paktom, koroški Slovenci živite v nevtralnici državi, Slovenija je v neuvrščeni Jugoslaviji in Italija sodi v zahodni vojaški sistem. Kar zadeva naše manjšine, moram reči sledeče: če ne bo pristanka k nekaterim pobudam, ki bojo lahko koristile vsem slovenskim zamejcem, bomo seveda evropski vlak zamudili. Navajeni smo zamujati in potem bomo čez 10 ali 15 let se pač pritoževali, kako je Evropa pozabila na nas.

NAŠ TEDNIK: Hvala za pogovor!

SG je počastila svojega novega nadzornika

V torek opoldne so se zbrali vsi dijaki s svojimi profesorji v avli Slovenske gimnazije k slovesnemu sprejemu njihovega novega nadzornika, nekdanjega profesorja dr. Antona Feiniga.

Ravnatelj Zvezne gimnazije za Slovence dr. Reginald Vospernik je v svojem pozdravnem govoru uvodoma omenil, da sta se njuni poti prvič srečali na Plešivcu. Od ustanovitve Slovenske gimnazije naprej pa je prof. dr. Feinig ne-

Profesor latinščine pa je zaključil v latinščini: „Vivas, crescas, floreas! Bog te živi!“

Novi nadzornik prof. dr. Anton Feinig je v svojem govoru povedal, da je bil vsa leta trdno povezan s Slovensko gimnazijo in z di-

Zbor profesork in profesorjev pod vodstvom Jožka Kovačiča čestita s pesmijo svojemu novemu nadzorniku.

pretrgano trdno povezan s to našo izobraževalno ustanovo. Poleg tega se aktivno udeležuje v prosvetnem delu in kot raziskovalec slovenskih krajevnih imen.

V imenu učiteljskega zbora je novega nadzornika pozdravil predsednik personalnega zastopstva prof. Jože Wakounig in se mu zahvalil za 23-letno prijateljsko in plodno sodelovanje. Prosil ga je, da bi to prijateljstvo in iskreno sodelovanje trajalo tudi naprej, ko so ga povišali na nadzorniški stol.

jaki in da ima sedaj dosti domotožja po dijakih, ki jih je imel zelo rad. Obljubil je, da bo vedno podpiral razcvit Slovenske gimnazije in prosil tako profesorje kakor tudi dijake za uspešno sodelovanje.

Dijaški zbor je pod vodstvom prof. Laußeggerja zapel novemu nadzorniku vrsto pesmic v pozdrav, zbor profesorjev in profesork pa je pod vodstvom prof. Jožka Kovačiča svojega novega nadzornika pozdravil z „Zdravljico“, ki je bila še posebej primerna za ta dan.

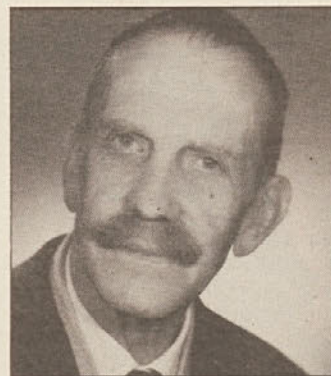
Novi šolski nadzornik dr. Anton Feinig v krogu svoje družine (žena Malka, hčerka Lucija in sin Anton).

Orliča vas: Andrej Rutter obhaja 85-letnico

V Orliču vasi pri Velikovcu je minuli teden praznoval Donižev oče Andrej Rutter svojo 85-letnico.

Slavljenec je po vojni poživil velikovško Posojilnico in bil dolga leta njen odbornik. Skozi vsa leta je bil zelo aktiven v velikovškem prosvetnem društvu „Lipa“. Bil pa je tudi dolgoleten ključar cerkve v Šentrupertu. Kot ugleden kmet je vzorno gospodaril na lepo urejeni kmetiji. Vsa leta je stal kot močan hrast na svojem mestu in njegova domačija je veljala kot slovenska trdnjava v tem kraju.

Doniževemu očetu za njegovo častljivo obletnico iskreno čestitamo in mu želimo, da bi še dolga leta v zdravju in zadovoljstvu delil svojim številnim otrokom in vnukom svoje bogate izkušnje.

Andrej Rutter

Številnim čestitkam, ki jih je Donižev oče prejel v teh dneh, se svojemu zvestemu bralcu in dolgoletnemu dopisniku Našega tednika pridruži tudi uredništvo NT.

Čestitamo

Zakoncema Ani in Hanzi ju Boštjančič iz Branče vasi pri Bilčovsu se je pred kratkim rodila hčerka, ki jo bodo krstili na ime Anja. Srečnima staršema iskreno čestitamo, mali Anji pa želimo veliko sreče na njeni življenjski poti.

*

Mladima zakoncema Veroniki in Marjanu Inzko iz Šentjanža v Rožu se je pred kratkim rodil sin Marko. Iskrenim željam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

Hubertu in Nadi Wagner-Inzko na Gradiščanskem se je pred kratkim rodila hčerka Mira. Iskreno čestitamo!

Šentvid: zborovodja Hanzi Kežar 60-letnik

V Horcah pri Šentvidu v Podjuni je te dni praznoval svoj 60. življenjski jubilej glasbenik in zborovodja Hanzi Kežar po domače Lekš. Hanzi Kežar je predvsem poznan kot zborovodja pevskega zbora SPD „Danica“, ki šteje danes med najboljše mešane zборе na Koroškem. Hanzi Kežar pa je bil tudi ustanovitelj Trla Korotan, s svojim vsestranskim glasbenim udejstvom pa je od povojnih let do danes mnogo prispeval k razvoju pristne slovenske pesmi in glasbe med slovensko narodno skupnostjo na Koroškem. Jubilant je bil deležen tudi vrsto priznanj in odličij, mdr. Prešernove plakete mesta Kranj, Galusove značke in še vrsto drugih. Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika, ki kliče jubilantu še na mnoga zdrava leta.

Obvestilo izseljencem

Slovenski izseljenci, ki v zvezi z novimi določili zakona o oskrbi žrtev (posebej tudi za enkratno častno priznavalnino — Ehrengabe) želijo nasvete ali pomoč, se lahko zglasijo na sedežu Zveze slovenskih izseljencev v Celovcu, Tarviser Straže 16/1, in sicer ob četrtnih med 10. in 12. uro.

Podrobnejša pojasnila glede tega bodo objavljena v obeh slovenskih listih, poleg tega jih bodo izseljenske družine prejele tudi v obliki posebne okrožnice.

Zveza
slovenskih izseljencev

Kotmara vas: ples

„Ples bil je živ,“ bi lahko rekli. Veselica Gorjancev, ki je bila v soboto, 24. septembra, pri Pušniku v Šentkandolfu, je spet lepo uspela. Vsi so bili zadovoljni, prireditelji in številni obiskovalci. Godli so nam „Fantje iz Podjune“. Spet so se tako prikupili plesalcem in plesalkam, da jih bo treba za drugo leto spet povabiti. Bogati srečolov je bil seveda dodatna privlačnost. Najlepša hvala vsem, ki so kar koli prispevali. V pozdrav je zapel naš me-

šani zbor pod vodstvom Jožka Packa.

Številne obiskovalce, med njimi podžupana Josefa Liendlina, predsednika športnega društva ASKÖ iz Kotmare vasi Antona Waldhauserja in globaškega podžupana Janeza Hudla je pozdravil predsednik Emil Muri. V zgodnjih jutranjih urah se nam je pridružil tudi državnozborni poslanec Karel Smolle.

Na veselo svidenje drugo leto!

ČESTITAMO

Predsednik MePZ „Podjuna“ Herman Germ je pred kratkim praznoval svoj 57. rojstni dan. Vsi pevci mu za njegov praznik iskreno čestitajo in mu želijo, da bi še naprej tako uspešno načeloval pevskemu zboru. Na mnoga leta!

Justina Olip, Krištanova mama pri Borovljah, je praznovala pred kratkim svojo 70-letnico. Za njen praznik ji iskreno čestitamo in želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

Terezija Blajs v Pudabu pri Mokrijah je te dni praznovala svoj 75. rojstni dan. Slavljenci veljajo naše iskrene čestitke in še mnogo srečnih in zdravih let.

Te dni praznuje Marica Rudolf v Konovecah lep jubilej, 80-letnico rojstva, za ta življenjski praznik ji voščimo in želimo še mnogo zdravih in srečnih let. Tvoji zvesti prijatelji, ki Te ljubijo in spoštujejo.

V soboto, 1. oktobra, obhaja 80-letnico gospa Terezija Pack, pd. Krznarjeva mama, pri Plešivcu nad

Kotmaro vasjo. Zvesti bralki NT iskreno čestitamo in ji kličemo še na mnoga zdrava in zadovoljna leta. Čestitkam se pridružuje tudi EL Kotmara vas.

Na Ravnah pri Rožeku je pred kratkim praznovala Marija Fugger svoj 65. rojstni dan. K njeni obletnici ji iskreno čestitamo in želimo še obilo zdravih in zadovoljnih let.

Miha Malle, doma na Kotu v Selah, je te dni obhajal svoj 85. rojstni dan in god. K dvojnemu prazniku mu prav iskreno čestitamo in kličemo še na mnoga zdrava in vesela leta.

Jožef Mautz iz Sel pa praznuje te dni svoj 77. rojstni dan. Za njegov praznik mu iskreno čestitamo in želimo še veliko zadovoljnih in zdravih let.

Minulo soboto sta se poročila Barbara Stern, hčerka konzula Cirila Sterna iz Rikarje vasi, in Mihael Mistelbauer z Dunaja. Novoporočencema iskreno čestitamo in jima želimo veliko sreče in božjega blagoslova na njuni skupni življenjski poti.

Občni zbor Zveze slovenskih izseljencev

Letošnji redni občni zbor Zveze slovenskih izseljencev, ki je bil minulo nedeljo, 25. septembra 1988, pri Ogrisu v Bilčovsu, je bil v znamenju 50. obletnice priključitve Avstrije k Nemčiji. Pri volitvah je bil za predsednika ZSI potrjen Jože Partl, podpredsednika sta Matevž Wieser in Franci Čerhut, tajnik pa Rado Janežič.

Občinski zbor je s kulturnim sporedom olepšalo domače društvo SPD „Bilka“. Poleg nastopa mešanega in moškega pevskega zbora (pod vodstvom J. Boštjančiča in mag. Mirka Lausseggerja) je recitirala Almira Gasser pesmi Antona Gabriela in Alojza Gradnika. Nataša Kropivnik pa je navdušila številne udeležence občnega zbora z nastopom s harmoniko.

smo imeli že vse preveč poizkusov dialoga. „Dialog ne sme iti na škodo narodni skupnosti in narodne enotnosti,“ tako Partl.

Podpredsednik NSKS dipl. trg. Janko Urank pa je v svojih gozdravnih besedah pozval udeležence občnega zbora, da naj vsak na svojem polju skrbi za to, da se goji slovenska beseda tudi pri potomcih. „Če tega v svoji hiši ne

Občnega zbora pri Miklavžu v Bilčovsu se je udeležilo mnogo izseljencev in mladine.

Jože Partl je v svojem govoru pozval v imenu ZSI obe osrednji organizaciji, da naj v bistvenih političnih vprašanjih složno nastopata. „Iskati je treba tisto, kar nas združuje, ne pa tisto, kar nas cepi,“ tako Partl, ki je mnenja, da

bomo storili, potem nam tudi najboljša šola ne pomaga,“ tako Urank. Poudaril je, da je treba imeti spoštovanje do mnenja drugega, kajti le to kuje prijateljstvo tudi ob drugačnih mnenjih.

Tajnik ZSO dr. Marjan Sturm je bivšim izseljencem zagotovil, da se bo tudi mlajša generacija trudila za nadaljnji obstoj slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Tako je dejal, da je v zadnjih letih uspelo informirati mednarodno javnost o problemih koroških Slovencev, ter da je bilo možno ustvariti določeno demokratično zavest v Avstriji.

Pravni svetovalec ZSO dr. Franci Zwitter je na občnem zboru obrazložil bivšim izseljencem nova določila o oskrbi žrtev. V glavnem je to letošnji sklep parlamenta o enkratni častni priznavalnini ter sprememba, da ima vsak, ki je bil vsaj eno leto v zaporu oz. v izseljeništvu, možnost, da dobi uradno potrdilo; s tem ima določene ugodnosti, od socialne zavarovalnine do rente. O vseh teh ugodnostih pa bomo še podrobneje poročali v eni izmed naslednjih števil NT.

Nataša Kropivnik je pokazala, kaj zna.

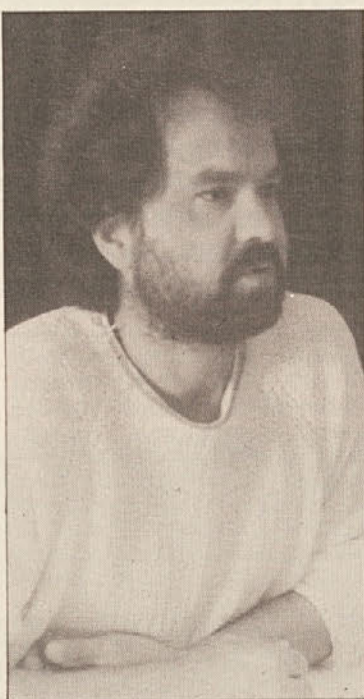
Prevajanje — osrednja tematika letošnjega obirskega srečanja

Osrednja tematika srečanja je tokrat bilo prevajanje, na sporedu pa je bilo tudi literarno branje, kar pa naj bi za tako srečanje itak bilo nekaj samoumevnega.

Organizator srečanja Slovenska prosvetna zveza pa si je za uvod skupaj z Društvom slovenskih pisateljev v Avstriji omislila potezo, ki je naletela na splošno odobravanje: v četrtek, 22. septembra, zvečer je v celovški mestni hiši bilo branje, ki so ga oblikovali slovenski književniki „od spodaj“, iz Slovenije. Brali so: Lojze Kovačič, Dane Zajc, Rudi Šeligo, Niko Grafenauer, Venko Taufer, Milan Dekleva in Vlado Žabot. Branje je privabilo veliko poslušalcev, kar se v Celovcu ne zgodi vselej.

„Literarno prevajanje“ je bilo tema referata, s katerim je Silvija Borovnik začela tematski del srečanja. Lektorica za slovenščino na graški univerzi in priznana prevajalka literarnih besedil je glasno razmišljala o mestu, ki ga zavzema slovenščina v družbenem življenju v Sloveniji in Jugoslaviji. Horst Ogris pa je v referatu „Prevajanje, zavajanje, laž“ nakazal probleme predstavljanja v drug jezik in to popestril z zelo izpovednimi dogodki.

Rudi Šeligo, predsednik Društva slovenskih pisateljev, je razgrnil problematiko prevajanja na prime-

Andi Novosel, gradiščansko-hrvaški pesnik

ru slovenskega P.E.N.a, ki za prihodnje srečanje jugoslovanskih književnikov v Skopju zahteva simultano prevajanje. Šeligo je izrazil strah, da bo zaradi tega prišlo do zapletov in je nakazal verjetno možnost, da bo v primeru neupo-

Od petka, 23. septembra, pa do nedelje, 25. septembra 1988, je trajalo letošnje, že deveto Srečanje pisateljev narodnostnih skupin. Doslej je, z mislim da eno izjemo, vselej bilo na Obirskem. Letos pa je zaradi istočasnega divjanja po cestah, ki se olepševalno imenuje „ralley“ in iz varnostnih razlogov moralo docela potekati v kapeškem Obirju.

Maja Haderlap je imela organizacijo srečanja na skrbi, desno dr. Mračnikar

števanja te upravičene zahteve slovenski P.E.N. izstopil iz jugoslovanskega.

V soboto je vodja založbe Drava dr. Helga Mračnikar spregovorila o literaturi koroških Slovencev v

Starosta slovenskih prevajalcev, dr. Gradišnik

prevodu, dotaknila se je raznih prevajalnih strategij in mimo ugotovitve, da priložnostno vsi prevajamo, poudarila, da niti dobro znanje jezika niti dvojezičnost ne garantirata dobrega prevoda, ampak da to zahteva obvladanje jezi-

ka in zmožnost, ga prenesti v drug sociokulturni kontekst. Utta Roi-Seifert z Dunaja je navzoče prevajalce informirala o možnostih in pravicah, kako se uveljaviti pred založniki, ter nakazala razne socialne ugodnosti za pisatelje in prevajalce.

Janez Gradišnik, dojen slovenskih prevajalcev, pa je poudaril, da mora prevajalec imeti vsaj malo leposlovnega daru in da je golo obvladanje jezika premalo. Zahteval pa je popolno zvestobo izvirniku, „nič se ne sme izgubiti iz dela“. Dr. Hans Kitzmüller, vodja založbe Braitan iz Krmina v furlanski nižini, je spregovoril o literarni večjezičnosti Gorice in menil, da je Italija zrušila to večjezično identiteto Gorice, v kateri so zrasli duhovi, ki so obogatili slovenski, italijanski, furlanski in nemški kulturni prostor, med njimi Alojz Gradnik. To nekdanjo podobo Gorice da je treba na novo odkriti.

Sobotni popoldan je bil namenjen diskusiji, zvečer pa so zapeli Smrtnikovi fantje.

Z literarno matinejo na Radišah se je zaključilo to srečanje. Brali so Tomasz Nawka iz Zgornje Lužice (NDR), gradiščansko-hrvaški pesnik Andi Novosel, prekmurski Madžar Lajoš Benesek, Fabjan Hafner iz svoje (še ne izšle) zbirke „Indigo“, Andrej Kokot, Janko Messner in pa Anton Fuchs.

-wafra-

Z leve: Jakob in Katarina Drug, Rezika in Franc Oseli

O koroških Slovincih v Torontu

V zadnji številki smo poročali, da sta v Clevelandu poročeni Duplelnikovi hčerki Pepca in Angela. Toda tudi v Kanadi oz. Torontu živijo koroški Slovinci, ki so se odločili za veliki skok čez veliko lužo. In teh ni bogve malo. V Torontu obstaja tudi „Avstrijski klub“ s trenutno okoli 500 koroških članov.

Koga vse smo od koroških Slovincov srečali v Torontu?

Že od leta 1954 živi tam Rezika Oseli. Preden se je poročila s svojim Francem iz Kranja, se je pisala Krištof, pd. Stogarjeva iz Žvabeka. V Kanado je prišla kot služkinja, se tam poročila, rodila tri otroke — in če pride kak Korošec v Torontu, je pri družini Oseli vedno dobrodošel gost. Na kar pa so lahko Oselovi še posebno ponosni: tudi njihovi vnuki govorijo lepo slovenščino. Kljub temu Stogarjeva Rezka nima domotožja. Nasprotno, navadila se je Kanade tako, da ne ve več prav, kdo ji je tujina: Toronto ali Žvabek.

Ko smo bili v soboto, 3. septembra, na koncertu v dvorani torontske župnije Marije Brezmadežne, smo še srečali vrsto drugih domačinov. Mdr. tudi Janeza Stornika iz Leš in njegovo ženo Marico iz Gorinčič pri Šentjakobu; prej se je pisala Miklavčič. Njun sin John Stornik je še pred nedavnim igral v prvi avstrijski diviziji hokeja na ledu.

Stornikova živi v Torontu že od leta 1955. Mož Janez dela kot avtomehanič, žena Marica pa kot kasirka v supermarketu. Domov v Leše prideta vsaka tri leta; zadnjič sta bila doma lani. Vendar tudi naša šentjakobska rojaka nimata namena in veselja se za vedno preseliti v staro domovino.

Nadalje smo srečali Nantija Kelih iz Sel-Šajde, brata sestere Karmele od šentpeterskega kloštra, in Florija Gabrijele iz Šentjanža. Nanti Kelih je šel v Kanado leta 1954 („zaradi do-

larjev“), se je tam poročil z ženo Anemarijo iz Ledinc in imata tri otroke. Dela v neki tovarni v vodilnejši funkciji, na Koroško pa pride, „če imamo denarja“. Dejansko obišče svoje drage vsaki dve leti. Flori Gabrijel ima v Šentjanžu še danes posestvo (pri Radarju), sicer pa je s Koroško povezan samo „po telefonu“. V Kanado je prišel l. 1958, in si je ustvaril majhno mizarstvo.

Posebno uspešno pot je v Torontu ubral Dionis Gasser, bratranec Gasserjevih iz Bilčovsa. Kot 31-letni mož je zapustil Celovec, kjer je pri Wachschnigu prodajal avtomobile in kolesa. V Torontu si je našel svojo nevesto Anico, ki je prišla iz Dolenjske. Ustvarila sta si lep dom, družino s tremi otroki in svojo firmo, ki dela po kanadskih cestah predpisane prometne linije. Domov na Koroško pa prideta (oz. zlasti Dionis) skoraj vsako leto. In tudi v Torontu dokazujeta povezanost s svojimi koroškimi rojaki: tako sta pri t. i. „koroških večerih“ v prid Mohorjevim dijaškim domovom vedno sodelovala. Sedaj na žalost teh večerov, za katere sta imela posebno velike zasluge arhitekt Franc Osredkar in Ludvik Stajan, ni več.

Oba prihajata z Belšaka, občina Pliberk, sedaj pa sta že 32 let v Kanadi. To sta Jakob Drug in njegova žena Katarina. Prej se je pisala Kresnik, pri hiši pa se je reklo pri „Kulmižu“. Otrok sta rodila tri, Katarina je bila doma že sedemkrat, medtem ko njen mož Jakob samo dvakrat. Katarina pa je morda tudi edina od naših rojakov v Torontu, ki si z vsem srcem želi, da bi se lahko spet vrnila v domači kraj.

Drugače pa so nam vsi potrdili: njihov veliki prijatelj ter neke vrste nadomestilo za oddaljeno domovino so „Naš tednik“ in Mohorjeve knjige.

-Kuj-

Žalostni položaj Slovencev v diaspori

III. del

Poroča Janko Kulmesch

Slovo iz Clevelanda, v torek, 29. avgusta, zjutraj — bilo je neverjetno težko, prelita je bila marsikatera solza, ko sta nas neusmiljeni čas in šofer prisilila na rajžo od Clevelanda pa do okoli 600 km oddaljenega samostana Lemont pri Chicagu.

V Lemontu so nas pristrčno sprejeli slovenski frančiškani s patrom Vendelinom na čelu, prof. Janez Grum in pa dr. Jože Rus, po poklicu arhitekt.

Dr. Rus je bil organizacijska duša našega lemontskega bivanja. In to je bilo lepo presenečenje. Tako npr. sprva sploh ni bilo načrtovane koncerta. Termin, sredi tedna, je bil jako neugoden, v Lemontu samem in njegovi najbližji okolici pa ni bogve kaj veliko Slovencev. In vendar: čisto nepričakovano je prišlo, predvsem iz 250 km oddaljenega Milwaukija, nad 200 ljudi, ki so napolnili cerkev do zadnjega kotička.

Sicer pa se je včasih lemontskemu samostanu mnogo boljše godilo. Ustanovljen je bil leta 1920 od slovenskih frančiškanov; teh je v prejšnjih desetletjih bilo precej, danes pa samo 14 — v poklju. Naraščaja sploh ni, pa tudi slovenskih maš je vedno manj.

Zato se danes skuša Lemont uveljaviti zlasti kot romarski kraj

za vse ameriške Slovence. Označujejo ga tudi kot „Ameriške Brezje“ in je hkrati zadnje bivališče našega rojaka iz Dolinčič, škofa Rožmana. Na njegovem skromnem grobu smo mu njegovi koroški rojaki zapeli „Rož, Podjuna, Zilja“ ter zanj molili v zavesti, da je bil slovenski škof v najtežjih časih našega naroda.

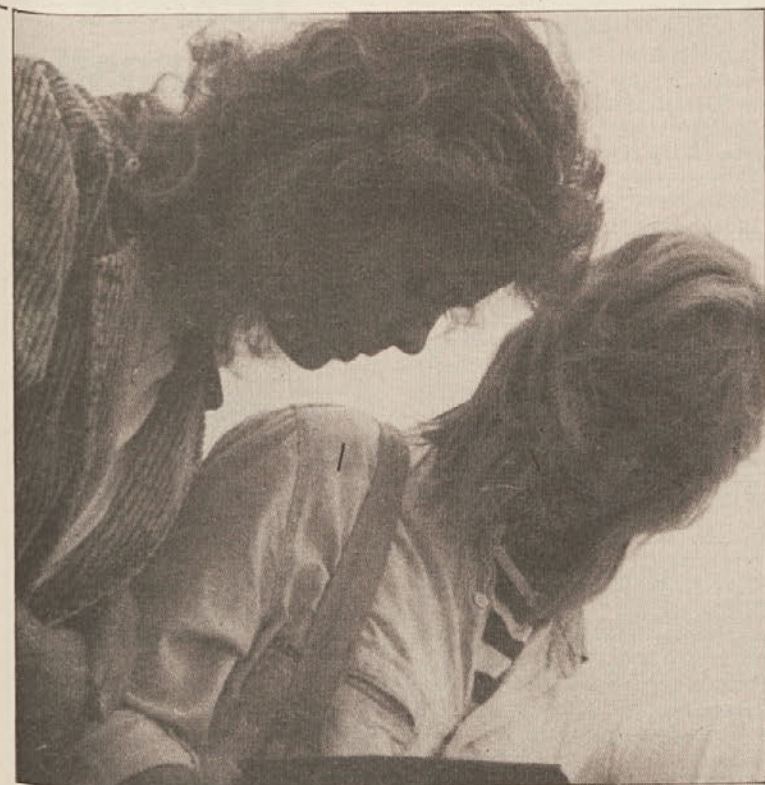
Koliko pa je sploh Slovencev v Chicagu oz. njegovi okolici?

Kakor že zapisano, jih je v Lemontu kvečjemu še peščica, medtem ko jih je v Milwaukiju okoli 400, Gilnettu pa 150—200. „Ti so aktivni,“ tako dr. Rus. „Po poreklu pa jih je morda 3000.“

Seveda tudi tu velja žalostna usoda Slovencev v diaspori: iz leta v leto jih je manj, zlasti pri mladih.

Chicago. Kdor sliši o tem 8-milijonskem ter drugem največjem mestu ZDA, ga takoj asociira z Al Caponejem. Se danes stoji tam tisti hotel, v katerem sta v 30-ih letih tega stoletja svetovnoznani gangster in njegova mafija krvavo vladala.

Na srečo pa je Chicago več ko nekdanja centrala Caponejeve mafije. Tu stoji npr. najvišje poslopje sveta. Imenuje se Sears Tower in je visoko 450 m, skoraj četrt Pece. Tu ima tudi, podobno kakor v Clevelandu, policiste, ki jahajo skozi mesto in ki na konjih

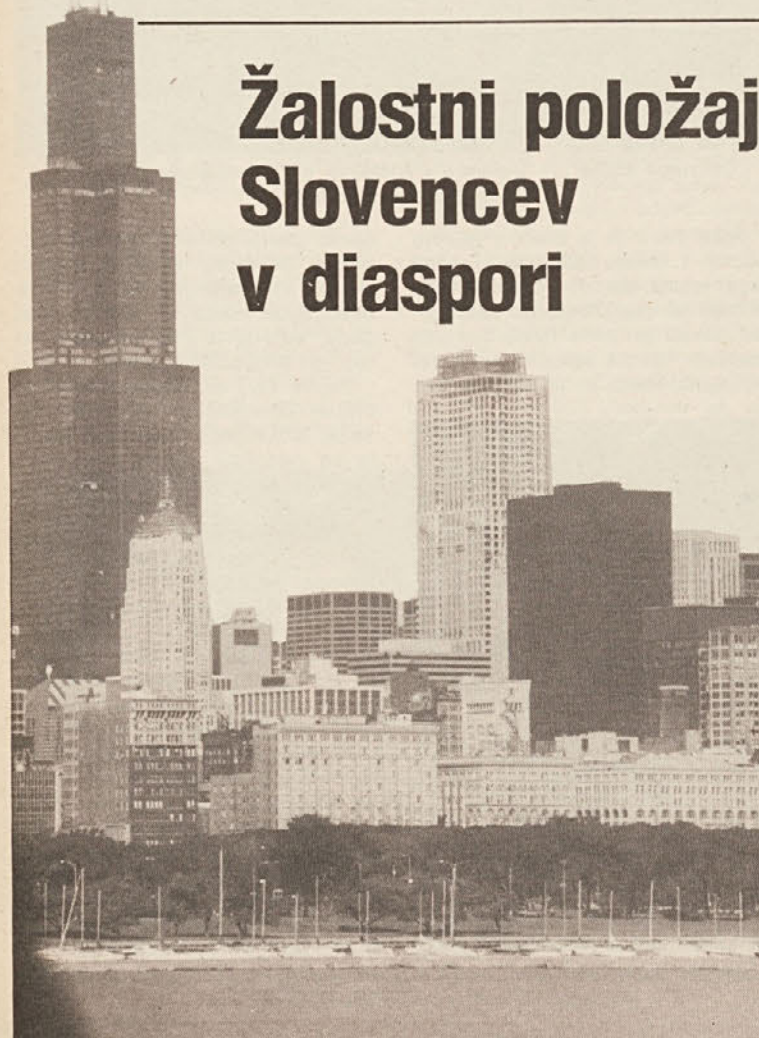
Dve „Gallusovi“ pevki, ki študirata.

sedeč pišejo „štrafcetline“. Nadalje teče skozi to mesto reka („Chicago River“), katere tok so umetno obrnili v nasprotno smer: prej je tekla v Michigansko jezero, sedaj pa iz jezera v mesto.

Jezero Michigan — to je sploh nekaj čudovitega. Je večje ko ves

Jadran in ni malo turistov, ki ne bi rekli, da je Chicago tudi zaradi pogleda s tega jezera lepši ko New York.

V zadnjem delu naše reportaže bomo opisali srečanje s Slovenci v Torontu.

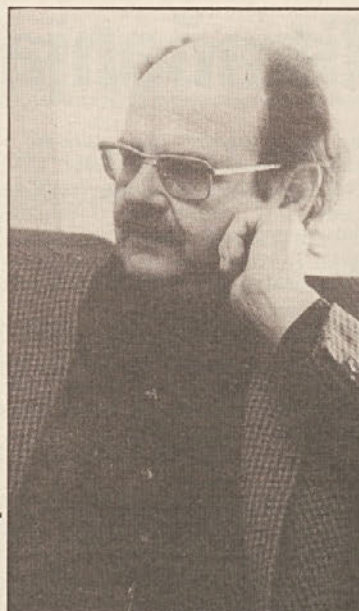

Es ist im Nationalpark Hohe Tauern und in den Tälern der Karawanken, in den Städten und am Land. Es ist in den Menschen, die eine neue Lebensqualität für Kärnten fordern. Eine neue Qualität für den Umgang zwischen den Volksgruppen, für den Umgang mit der Natur, mit den sozial Schwachen: den Alten, den Arbeitslosen, den in ihren Arbeitsplätzen und in ihren kleinbäuerlichen Betrieben Bedrohten. Für die, die andere Formen der Kultur als der Hochkultur machen oder suchen. Für die, die ein anderes Demokratieverständnis haben als jene in der Landesregierung, in den dreieinigigen Parteien, im KHD, im Turnerbund und als jene, die

ihm, daß „die Sozialdemokratie in Kärnten am Verkommen ist“. Soweit, so klar. Aber er richtete auch die bemerkenswerte Mahnung an die Organisationen der Volksgruppe, daß deren interne Eifersüchteleien einzig einem Jörg Haider in die Hände arbeiten.

Daß die darauffolgende Diskussion hitzig war, verwunderte nach den brisanten Ausführungen Pelinkas nicht.

Der Samstag begann mit dem Referat des aus Kärnten stammenden Autors („Das Dorf an der Grenze“) und Journalisten Thomas Pluch. Pluch sprach über seine persönliche Erfahrung und daß er erst langsam ein Problembe-

Dr. Thomas Pluch

Wo ist das „Andere Kärnten“?

Pretekli konec tedna je bila v celovški Delavski zbornici zanimiva prireditev pod geslom „Das andere Kärnten/Druga Koroška“. Na sporedu so bili referati, diskusije ter razprave v delovnih krožkih. Poroča Heinz Mörtl, sodelavec koroške Zelene alternative.

Jahr für Jahr auf den Ulrichsberg pilgern.

Daß es das Andere Kärnten gibt und geben muß, dafür gibt es viele Gründe. Wie wir zum Anderen Kärnten kommen, dafür gibt es viele Wege.

Einen schlug die Initiative für ein Anderes Kärnten ein, als sie zu einer Tagung am 23. und 24. September 1988 in Klagenfurt einlud. Die Veranstaltung wurde von Menschen mit unterschiedlicher politischer Richtung vorbereitet, wobei aber die Villacher Grünen die Hauptarbeit leisteten.

Die Veranstaltung begann am Freitag abend mit dem sehr engagierten und kritischen Referat des Innsbrucker Univ. Prof. Dr. Anton Pelinka.

Der bekannte Politologe ging mit den Zuständen in Kärnten außerordentlich scharf ins Gericht. Seine Aussagen: „Schamlose Fortschreibung eines ethnischen Konflikts aus dem 19. Jahrhundert durch Deutsch-Kärntner“, „In Kärnten gelten die Zungenschläge von gestern. In keinem anderen Bundesland kommt der Begriff deutsch so konsensual von den Lippen“ und „Die Wurzeln des Nationalsozialismus in Kärnten unverschämte hergezeigt“, gipfelten in der Bewertung des Demokratieverständnisses in diesem Land: Note Nicht genügend. Daß dies alles unter der politischen Führung der SPÖ möglich ist, zeigt

wußtsein in der Volksgruppenfrage entwickelte.

Er meint, daß es Narren und Psychopathen zwar überall gibt, aber daß solche Narren unwidersprochen den Ton angeben dürfen, das sei eine Kärntner Besonderheit. Und daß es außer ein paar Protesten seitens der Universität und einigen Ermahnungen der Kirche in den vergangenen Jahrzehnten in Kärnten keinen öffentlichen Widerstand gegen deutschnationalistische Entgleisungen gegeben habe, weder durch einzelne, noch durch Vereine, noch durch Parteien.

Pluch endet mit der Warnung, daß wenn sich die „Endlöser“ durchsetzen, eine kulturelle Verarmung des Landes die Folge wäre. Das Wesentliche und Unverwechselbare an Kärnten käme gerade von der Begegnung des Deutschen mit dem Slawischen.

Im weiterführenden Arbeitskreis „Möglichkeiten für ein gemeinsames Kärnten“ wurde festgestellt, daß der Desinformation durch die Deutschnationalen eine gezielte Informationsfähigkeit außerhalb des zweisprachigen Gebietes entgegengestellt werden muß unter dem Motto: „Kärnten wäre ohne Slowenen ärmer“.

Im dritten Referat erklärte Dr. Margit Scherb, Herausgeberin des Buches „Der unheimliche Anschluß“, daß man gegen den EG-

Vollbeitritt aus vielerlei Gründen sein muß, daß aber die Integration wegen Österreichs ökonomischer Abhängigkeit unumgänglich ist. Man soll aber die laufende EG-Diskussion dazu verwenden, um über eine Alternative zur österreichischen Wirtschafts- und Sozialpolitik zu sprechen.

Samstag nachmittag gab es die Arbeitskreise Möglichkeiten für ein gemeinsames Kärnten, EG-Anschluß, Umweltsituation Kärnten, Kärntner Kunst- und Kulturszene, Soziale Situation — Armut in Kärnten, Probleme der Kärntner Landwirtschaft, die wirtschaftliche Entwicklung Kärntens von 1914 — 1970, Wirtschaft und Gewerkschaft und Erfahrungsaustausch von Bürgerinitiativen.

Der Wunsch nach Vernetzung und Zusammenarbeit war allgemein, einige Arbeitskreise setzten schon erste Schritte.

Abschluß der Tagung „Andères Kärnten“ war eine Podiumsdiskussion mit Dipl.-Ing. Volker Helldorff, Mag. Monika Kircher-Kohl, Marija Jurič, Gerlinde Müller-Grohotolsky und Fric Kert. Die Teilnehmer legten ihre Arbeit und Sorgen dar, und das mit soviel Engagement und solcher inhaltlichen Dichte, daß sie, obwohl die Thematik vom Umweltschutz über Soziales und Probleme der 3. Welt zur Volksgruppenproblematik reichte, ein Team darstellten und bewiesen, daß Demokratie, Soziales und Ökologie nicht zu trennen sind. Fric Kert mit seinem berührenden Schlußreferat zu den Lebensproblemen der Slowenen war ein letzter Höhepunkt einer an Höhepunkten reichen Veranstaltung. Das Publikum war bewegt und betroffen.

Es muß erst das Andere Kärnten geben, damit das Eine Kärnten die Heimat für alle Menschen dieses Landes sein kann.

Na 1. preddverju Cankarjevega doma v Ljubljani je bila odprta zelo zanimiva razstava likovnih del slovenskih izseljencev, ki je kazala, kako se spomin na staro domovino in doživetja v njej meša z vtisi novega življenjskega okolja. Sad tega so deloma ze-

Razstava likovnih del slovenskih izseljencev

lo močno izpovedne in sporičilne umetnine, ki segajo od realizma in ekspresionizma preko abstraktnega in fantastičnega slikarstva do konceptualizma in objektne umetnosti.

V Ljubljani so razstavljali Erika Marija Bajuk, Boris Y. Božič, Mark Bajuk, Lillian Brulo, Tamara Burmicky, Lucille Dragovan, Bojanka Drufovka Gelot, Tone Kobal, Paul Kos, Anda Novak, Anton Mikuž, Franc Petric, Vlasta Radišek, Metka Skrobar, Jože Stražar in Betka Tomsič.

-Wafra-

Konferenca Delovne skupnosti Alpe-Jadran v Splitu

zvezi aktiviral pregovor o kozlu, ki so ga naredili za vrtnarja. Kot v posmeh vsem resnim nomenom, Jadran končno ohraniti kot gospodarsko, turistično in sploh življenjsko okolje za obobalnike in zaledje, pa so potem zvenela predavanja „strokovnjakov“, ki so trdili, da je Jadran čist, lep, skoraj nič ali le malo onesažen. Če se ne motim, so tudi ti predavatelji bili nekako v zvezi z INO.

Ob vsem tem se je res treba vprašati, če z naraščanjem vpliva velikih gospodarskih koncernov, kar INA vsekakor je, na politiko in ukrepanje DS Alpe-Jadran, le-ta ne postaja odvisna od njih. To bi bil začetek propadanja dobre zamisli!

Iz Splita: Franc Wakounig

● IŠČEMO žensko za poldnevno zaposlitev od januarja 1989 dalje za varstvo dveh otrok, tel.: 04237/2623

Slovenska misijonska akcija obhajala v Selah jubilejni praznik

V Selah je misijonska akcija slovenskega Dušnopastirskega urada praznovala pretekli konec tedna jubilej 1000-kratne pomoči misijonom. Koroške dvojezične fаре so namreč v zadnjih 30 letih podpirale 1000 bogoslovcev v misijonskih deželah. Poleg župnij, pri katerih slejkoprej prednjačijo Sele, ki so podprle že 100 bogoslovcev, akcijo

podpirajo tudi apostolske skupine, mladinci in družine.

Pred 30 leti je misijonar Pavel Bernik, ki deluje v Nagalandu v Severni Indiji, obiskal Sele, kjer je prosil pomoč za indijske salezijanske bogoslovce. Selski farani so prošnji ustregli in so že kmalu nato praznovali s prvim indijskim bogoslovcem novo mašo. V teku let so Selani podpirali že 100 bogoslovcev v semeniščih, ki pričajo o tem, da se je misijonska zavest med slovenskimi verniki, tako v Selah kakor tudi drugod na dvojezičnem Koroškem, zelo utrdila.

Organizacijsko skrb za vso akcijo je prevzel slovenski Dušnopastirski urad v Celovcu, ki koordinira in povezuje med bogoslovci in podporniki tukaj na Koroškem.

Desna slika: številni duhovniki s škofom dr. Kapellarijem na čelu na poti v cerkev.

Slika spodaj: rektor Jože Kopeinig in selski župnik Mirko Rakovnik sta blagoslovila pet avtomobilov, ki jih bo MIVA poslala na Madagaskar, v Zambijo in Ugando.

Letna podpora za posamezne bogoslovce v semeniščih znaša 7000,— šilingov. Del te podpore (1000,— šilingov) uporablja Dušnopastirski urad za tiskanje posebne priloge Nedelje „Misijonski list“, ki je spremljal misijonski podvig s splošnimi članki o misijonskih vprašanjih, predvsem pa s pismi in fotografijami teh bogoslovcev. Leto dni pa izhajajo v Sloveniji tudi že „Misijonska obzorja“ s posebno prilogo za Koroško.

Misijonski praznik v Selah je bil v znamenju bogoslovcev, ki so jih podpirali naši dobrotniki, in to predvsem iz Sel. V petek, 23. septembra, je zvečer maševal indijski duhovnik Cyriak Thevarmannil v siro-malabarskem obredu, nato je bila javna predstavitev misijonske akcije.

Tudi otrokom so prinesli akcijo bližje, sobotni popoldan je bil namenjen prav njim. Otroci so spoznali način življenja v misijonskih deželah, od hrane do petja. Sobotni večer pa so posvetili organizatorji mladini iz Koroške in Slovenije, ki je v diskusiji razpravljala o smislu in potrebi sodobnega misijonskega dela in pomoči tretjemu svetu.

Povsem slovesen pa je bil spored v nedeljo. Po slovesnem pritkavanju je zaigrala godba KPD iz Šmihela, nato pa je sledila blagoslovitev vozil MIVA in vseh drugih avtomobilov. MIVA je darovala slovenskim misijonarjem 20 vozil. Na blagoslovitvi je spregovoril predsednik MIVE Slovenija kaplan Stane Kerin, in predsednik MIVE Avstrija, Franc Kumpfmüller. Oba sta se zahvalila vsem dobrotnikom te ustanove, ki letos praznuje svojo 40-letnico obstoja.

Slovesno zahvalno božjo službo je popoldne vodil škof dr. Egon Kapellari. Somaševali so duhovniki iz vse Koroške ter prvi misijonski duhovnik, ki so ga podpirali selski farani. Bil je to indijski duhovnik Thevarmannil.

Slovenska študijska knjižnica

brezplačno izposoja knjige in ima svoje prostore v Mladinskem domu, Mikschallee 4, 9020 Celovec. Knjižnica posluje v ponedeljek in torek od 10. do 18. ure, v sredo, četrtek in petek pa od 8. do 16. ure.

MLADINSKE KNJIGE:

DOLENC Mate: Velika ptičja zadeva. Osnova Dolenčeve pripovedi je odnos med svobodo in prisilo, med pticami vseh vrst, ki bi rade živele, kakor so ustvarjene, in krokariji, ki hočejo zagospodariti svetu... V Lj.: Borec, 1987. — 103 str.: ilustr. — (Zbirka Liščki)

GODINA Ferdo: Siničke v škornju. Pripovedi in basni o živalih, ki se v marsičem nanašajo na ljudi in njihove medsebojne odnose, torej na človeški svet, če gledamo nanj s človeškimi očmi... Lj.: Mladinska knjiga, 1987. — 77 str.: ilustr. — (Deteljica)

JURCA Branka: Dobra volja je najboljša: priljubljena mladinska knjiga, ki obsega 30 pravljic in zgodb... Lj.: Mladinska knjiga, 1987. — 108 str.: barvne ilustr. — (Deteljica)

KRAMBERGER Marijan: Pasja zloženka: glavna junakinja je mala Ksenija, ki pregovori soigralca, da naj igra miličnika in roparja, poštarja in raznašalko časopisov, paznika in zapornika. Ksenija pa je najrajši pes, namreč kokoeršpanjel Kol. — Lj.: Mladinska knjiga, 1987. — 78 str.: barvne ilustr. — (Zbirka Pisanice)

MALENŠEK Mimi: Počitnice v Bayangi. Primož se z materjo odpravi na počitnice k očetu, ki dela za slovensko lesno podjetje v Centralni Afriki. Potujeta z letalom in v Afriki njiju čakajo posebna doživetja... V Ljubljani: Prešernova družba, 1986. — 123 str.

ROGELJ Silvestra: Bistrica Kalščica je prikupna in poučna pripoved o šestošolcu Nejcju, ki ga spremlja kužek Sam in druge živali v otroškem „ranču“. Živali zbolijo in izkaže se, da so pile vodo iz reke Bistrice... Ljubljana: Mladinska knjiga, 1988. — (Knjižnica Sinjega galeba; 269)

SEDLAK Maruška: Od pomladi tja do zime: mladinske živalske pesmice. — Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. — 18 str.: barvne ilustr. — (Zbirka Pedenjped)

ŠVAJNCER Janez: Budilka za Grlico: zanimive mladinske pripovedke, ki opisujejo malega dečka Aleša in njegovo prijateljico Majo... Ljubljana: Mladinska knjiga, 1987. — 75 str.: barvne ilustr. — (Zbirka Deteljica)

ZIDAR Pavle: Pikapolonica Pika: zgodbe za otroke. — Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. — 138 str.: ilustr. — (Pisanice)

● Obirsko

MLADINSKI ŠPORTNI DAN
Čas: nedelja, 2. 10., ob 13. uri
Kraj: na velikem travniku pri Pauli Kelih
Prireditelj: SPD „Valentin Polanšek“ na Obirskem
Žrebali bodo tudi kolo

● Celovec

SEŽIGANJE KNJIG (dokumentarna razstava), Nemčija 1933, — pogoji in posledice
Razstava bo na ogled od 7. do 20. oktobra 1988, od ponedeljka do petka med 8. in 18. uro, v soboto pa od 8. do 12. ure
Kraj: Univerza za izobraževalne vede v Celovcu

Otvoritev razstave: v petek, 7. 10., ob 19. uri
Za otvoritev bo predaval Klaus Amann: „Dort, wo man die Bücher verbrennt, verbrennt man am Ende auch Menschen“
Prireditelji: Förderungsstelle des Bundes für Erwachsenenbildung, Universität für Bildungswissenschaften, Österreichische Gesellschaft für Kulturpolitik

● Trg

GOSPEL-ROCK-FESTIVAL
Čas: sobota, 15. 10., ob 19. uri
Kraj: dvorana delavske zbornice v Trgu
Nastopajo: Outi & Lee, Spes Vivens, Cheerful Message
Vstopnice za koncert so na voljo pri Katoliški mladini v Celovcu (vstopnica za mladino stane 60.—)

● ORF

V nedeljo, 9. oktobra, bo od 23.05 do 23.50 v FS 1 oddaja „LITERARNO POTOVANJE PO SLOVENIJI“.

● Celovec

DVOJEZIČNA VZGOJA OTROK (pogovorni večer)
Čas: torek, 4. 10., ob 19.30
Kraj: izobraževalna delavnica KOKO, Kardinalsplatz 1/1
Pogovor vodi dr. Franc Merkač
Prireditelj: Izobraževalna delavnica za dvojezično komunikacijo

● Trgatev v Slovenskih goricah

Čas: sobota, 8. 10. 1988
Vožnja in kosilo stane približno 250,— šilingov
Odhod avtobusa bo ob 7.30 izpred železniškega kolodvora v Celovcu
ob 8.00 v Škocijanu (avtobusna postaja)
ob 8.15 v Dobrli vasi (Sienčnik)
ob 8.30 v Štebnu (avtobusna postaja)
ob 8.40 v Šmihelu (avtobusna postaja)
ob 8.50 v Pliberku (mestna železniška postaja)
Prijave na naslov: p. Jakob, Kapuzinerkloster, Waaggasse 15, 9020 Celovec — tel.: 04 63/51 28 49

Ponudba turistične agencije CARTRANS

od 16. do 24. oktobra 1988

OHRID — METEORA

Ogled samostanov v Jugoslaviji in Grčiji

šil. 4850,—

(v torek, 4. oktobra, s pričetkom ob 19.30 si v poslopju KELAG, Arnulfplatz 2 v Celovcu, lahko ogledate dia-predavanje avstrijsko-jugoslovanske družbe o potovanju v Ohrid — Meteoro)

Prijave sprejema turistična agencija CARTRANS,
tel.: 04 63 / 51 26 80

● Celovec

HEIMAT BIST DU GROSSER FÖ(H)NE
Umetnost in kultura v odporu
Sreda, 5. 10., ob 10. uri, Novi trg: Otvoritev računalniško vodene avdio-vizualne inštalacije 38/88 — antifašistični monument umetnice Waltraud Cooper

ob 20. uri UBW Celovec, HS 1: G. Ruiss/Dunaj: Cenzura v Avstriji, nato predstava dveh delov načrtovane toda ne dokončane televizijske nadaljevanke „Arbeidersaga“ (Turrini/Palla)

Četrtek, 6. 10., ob 19.30, Mladinski dom, Mikschallee: „PONIZANI IN RAZŽALJENI“ — Mešani pevski zbor „Rož“ poje pesmi zatiranih narodov

Petek, 7. 10., ob 19.30, Mladinski dom, Mikschallee: „O, Du mein Österreich“ in „Frauen, Frieden, Frust“ Vox Nova/K&K Experimentalstudio — Uvodoma govorita drž. poslanec Karel Smolle in dr. Marjan Sturm POGLED NAZAJ

Sobota, 8. 10., ob 19.30, Mladinski dom, Mikschallee: Branje B. C. Bünker — Glasbeni teater K&K Experimentalstudio
Povezava: prof. mag. Dietmar Pickl
Prireditelj: Grün Alternative Liste (Grüne) in Zelena izobraževalna delavnica na Koroškem

● Dom v Tinjah

v četrtek, 29. 9., ob 19.30
Predavanje: SREDNJA AMERIKA — CERKEV V KONFLIKTU, nem.
Predavatelj: Leo Gabriel

v nedeljo, 2. 10., ob 14.30
Mladinski popoldan: LE KORAJŽNO

Nastopajo: Suški oktet, Plazniška dekleta, Podhumška dekleta
Povezujeta: Peter Korpitsch in Andrej Lampichler

v petek, 7. 10., ob 19.30
SPOMINSKO LETO 1938—1988 — POGLED NAZAJ, nem.

Predavatelj: univ. prof. dr. Anton Pelinka

GALERIJA TINJE: RAZSTAVA UMETNIŠKIH DEL SLIKARSKEGA TEDNA V SVEČAH
Razstava traja do 19. oktobra

Slovenski tečaji v Tinjah in v Celovcu:

v ponedeljek, 3. 10., ob 18.
SLOVENŠČINA ZA NAPREDUJOČE, I. del
Vodi: Franc Krištof
Kraj: pri kapucinih, Waaggasse 15 (glasbena soba), Celovec

v sredo, 5. 10., ob 18.
SLOVENŠČINA ZA ZAČETNIKE, I. del
Vodi: Franc Krištof
Kraj: pri kapucinih, Waaggasse 15 (glasbena soba), Celovec

v torek, 4. 10., od 18. do 20.
SLOVENŠČINA ZA ZAČETNIKE, I. del
Vodi: dir. Mirko Srienec
Kraj: Katoliški dom prosvete v Tinjah

v četrtek, 6. 10., od 18. do 20.
SLOVENŠČINA ZA NAPREDUJOČE, I. del
Vodi: dir. Mirko Srienec
Kraj: Katoliški dom prosvete v Tinjah

v četrtek, 6. 10., od 15. do 17.
Jezikovni tečaj: SLOVENŠČINA ZA SLOVENCE — Materina beseda bodi nam ključ.
Voditelj: mag. Lojze Pušenjak
Kraj: Katoliški dom prosvete v Tinjah

● Celovec

Društvo „Naš otrok“ obvešča, da bo tudi v šolskem letu 1988/89 pouk slovenščine ob četrtkih od 16.00 do 18.00 ure v prostorih otroškega vrtca „Naš otrok“.
Od 15.30 do 16.00 ure pa bo otroško petje z Lenčko Kupper. Začetek bo 6. oktobra. Poučevala bosta Manja Smrečnik in Danilo Prušnik.

Nagradno tekmovanje za mesec september — pravilna rešitev se glasi: ZILJSKO ŠTEHVANJE

DOPUSTNIŠKA DOŽIVETJA z Našim tednikom

skupaj s KKZ, z Družino in domom in s Cartransom

Štiri dopustniške dneve ob ogledu krajev MEDJUGORJE — MOSTAR — SARAJEVO — PLITVICE

Varianta A — avtobus

TERMIN: 23.—26. oktober 1988

Spored:

- 23.10. CELOVEC — LJUBLJANA — ZAGREB — BANJA LUKA — JAJCE — SARAJEVO; večerja, zabava, nočitev.
- 24.10. ogled Sarajeva (Gazi-Husrevbegova mošeja, muzeji, cerkve, olimpijsko mesto) turško kosilo v restavraciji MORICA HAN popoldne prosto za osebni ogled mesta; večerja, zabava, nočitev
- 25.10. po zajtrku vožnja v Mostar, skupno kosilo s skupino B; ogled MOSTARJA, MEDJUGORJE: ob 18.00 zahvalna maša ob 40-letnici NT; nato večerja, nočitev
- 26.10. po zajtrku odhod domov na progi SPLIT — ŠIBENIK — ZADAR — KARLOBAG — PLITVICE — KARLOVAC — NOVO MESTO — LJUBLJANA — CELOVEC

Cena variante A 1960,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 680,— šil.

VKLJUČENO: avtobusni prevozi po navedeni progi — namestitev s polnim penzionom v hotelih srednje kategorije — vodnik

● Občinska seja v Žitari vasi

Naslednja občinska seja v Žitari vasi bo v petek, 30. septembra, ob sedmih zvečer v gasilskem domu v Miklavčevem. Na dnevnem redu so med drugim sprememba prostorskega načrta, zvišanje vodnih pristojbin, razne podpore in pa predlog EL Žitara vas, da bi na občinskem uradu postavili dvojezični informacijski kašipot. Seja je javna in občani naj se poslužijo zajamčene pravice, da se je udeležijo.

Obvestilo

Poslovni čas Posojilnice Pliberk in njenih poslovalnic v Šmihelu in v Globasnici je v sobotah od 9.—11. ure!

● Dom v Tinjah

v ponedeljek, 10. oktobra 1988
IZOBRAŽEVALNO POTOVANJE SODALITETE v Nazarje, Radmirje, Novo Štifto, Logarsko dolino in Gornji grad

v torek, 11. 10., ob 19.30
PODIJSKA DISKUSIJA
BI IMEL HITLER DANES LAHKO IGRO? nem.

Sodelujoči: Hubertus Czernin (Profil), dr. Kurt Vorhofer (Kleine Zeitung), Gerhard Stichauer (Kronen Zeitung), Kurt Markeitzer (Volkszeitung)

● Šentprimož

TOLMUN IN KAMEN — NICHT WAHR JOHANN!

(Tone Partljič)

Čas: sobota, 1. 10., ob 20. uri
Kraj: Kulturni dom v Šentprimožu

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Danica“ v Šentprimožu

Gostuje: igralska skupina Slovenskega prosvetnega društva „Dobrač“ na Brnci

OGLAS

Stare slike, tudi pokvarjene — spet ko nove, povečamo in pomanjšamo slike, kolorirane slike, slike za potne liste v vseh velikostih lahko vzamete kar s seboj. Znan po solidnem delu —

ekspres-foto HEDANEK,
Celovec, Paulitschgasse/
na vogalu Bahnhofstraße,
tel. 04 63 / 54 783

Z Našim tednikom na MARTINOVANJE

v soboto in nedeljo, 12. in 13. novembra 1988

- ☛ Prihod v Varaždinske toplice, dobrodošlica in kosilo
- ☛ Namestitev v hotelu
- ☛ Popoldne prosto
- ☛ Večerja z Martinovimi specialitetami in ½ l vina na osebo, krst mošta ob sodelovanju harmonikarja
- ☛ Naslednji dan po zajtrku prosti dopoldan in izlet v Kostanjevico

cena 930,— šil.

ODHODI: 7.00 Dobrla vas — Sienčnik, 7.10 gostišče Juenna, 7.15 Šmihel — Zadruga, 7.20 Pliberk — Zadruga, 7.35 Škocijan — Posojilnica, 8.00 Celovec — Cartrans, 8.20 Kožentavra — gostilna Mlečnik.

PRIJAVE SPREJEMATA:

NAŠ TEDNIK
tel.: (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS
tel.: (04 63) 51 25 80

Trener Galicije: „Iz Sel bomo šli neporaženi!“

Tinje — DSG Sele 2:4 (1:3)

Sele: Milan Oraže 4, St. Jože 4, Užnik 4, Mak 3, Kulmesch 3, Zdravko Oraže 4, Wieser 4, Fera 4, Ahim Oraže 4, P. Čertov 5, N. Hribernik 4.
Tinje, 100 gledalcev
Sodnik: Gajsek (poprečen)
Strelci: Heibl (2.), Krismann (60.) oz. Užnik (10.), Čertov (20.), A. Oraže (35.) in Fera (75.).

Že v drugi minuti so dobili Selani iz prostega strela prvi zadetek, ki jih je šele prav zbudil. Selani so takoj po zadetku prevzeli iniciativo in zaigrali dobro in so v prvem polčasu vodili že 3:1. V II. polčasu pa je Tinjčanom po hudi napaki selske obrambe uspelo še enkrat skrajšati rezultat na 3:2, šele v 75. minuti je trenerju Fera končno uspelo dati četrti in odločilni zadetek. Če pa bi ob koncu tekme sesteli vse možnosti, bi se moral glasiti rezultat 8:2 za Selane.

Že v nedeljo pa čaka na domačem igrišču veliki derbi proti Galiciji. V prejšnjih letih, ko so igrali Selani v II. razredu, je ta tekma privabila veliko število gledalcev, nedvomno je to pravi derbi, saj so se že večkrat ob robu igrišča pomerili tudi navijači med seboj. Pred tekmo smo se pogovarjali z obema trenerjema.

Trener Selanov, Jože Fera:
Zelo težka naloga čaka na moje moštvo v nedeljo proti Galiciji. Po uvrstitvi na lestvici smo favoriti. To pa gotovo ni pozitivno, ker v derbijih veljajo posebni zakoni. Galicija je v zadnji tekmi zmagala kar s 3:0 proti Globasnici. Ta rezultat kaže, da je moštvo dobro in da ga ne smemo podcenjevati in jih prav gotovo tudi ne bomo. Naša velika prednost pa je, da igramo na domačem igrišču, kjer nas bodo gotovo podprli tudi naši navijači.

Trener Galicije, Fritz Hanjschek:
Po zmagi na domačem igrišču proti Globasnici smo dobili zopet precej samozavesti, katero bomo v nedeljo v derbiju v Selah prav gotovo potrebovali. Selane sem letos že opazoval, videl sem, da so na domačem igrišču neverjetno močni. Na kakšnega posameznega igralca posebno paziti pa prav gotovo ne bo treba. Prepričan sem, da se bomo iz Sel vrnili neporaženi.

Hubert Micheu videl rdeči karton

Galicija — Globasnica 3:0 (2:0)

Globasnica: Kaiser 2, H. Micheu 2, S. Elbe 2, Vugrinec 2, Hutter 2, Matschek 2, P. Micheu 2, E. Pajancič 2, Thonhofer 2, Sadjak 2 (60. Wautsche 0), Gregorič 2.
Galicija, 100 gledalcev
Sodnik: Messnarz (poprečen)
Strelci: Mochoroko (30., 40.), Reinwald (65.).
Rdeči karton: Hubert Micheu (Globasnica)

V predzadnji tekmi so premagali Globašani Selane s 4:2, v zadnji tekmi pa so podlegli Galiciji kar s 3:0. Brez vsake možnosti za zmago so bili tokrat Globašani v Galiciji. Prav gotovo pa neuspehov ni kriv trener Vugrinec, ki ima precej

šnje težave z ekipo, v Galiciji pa je bil povrh izključen še Hubert Micheu. Največje težave pripravlja trenerju postava obrambe, število zunanjih branilcev postaja vedno manjše. Schatz je poškodovan na mišici, Micheu izključen v Galiciji, Fera v zadnjih tekmah iz protesta ni igral, ker ga trener v prejšnjih tekmah ni upošteval v prvem moštvo, Elbe pa trenutno igra v zelo slabi formi. V nedeljo pride Sinča vas v Globasnico, z zmago proti predzadnjemu na lestvici pa se bi položaj lahko le precej izboljšal.

Šentjakob pride z devetimi komadi na hrbtu

Bilčovs — Treffen 2:1 (1:0)

Bilčovs: Schanig 5, F. Quantschnig 3, Partl 4, Schellander 4, J. Kuess 4, Stojilkovsky 3, Hobel 4, Maierhofer 3 (83. L. Krainer 0), W. Kuess 3, Pesjak 3, A. Quantschnig 3 (46. S. Quantschnig 3).
Bilčovs, 200 gledalcev
Sodnik: Janesch (dober)
Strelci: Hobel (10.), Schellander (88.) oz. Mühlbacher (82. enajstm.).

Šentjakob se je konec tedna vrnil iz Irschna kar z devetimi zadetki, Bilčovs pa je s srečo doma premagal zadnjega, generala je uspela le enemu. Prvo srečanje lani se je končalo 2:0 za Šentjakob, drugo pa 2:1 za Bilčovs. Oba trenerja tokrat lahko črpata iz polnega, vsi igralci so zdravi.

Sekcijski vodja Bilčovščanov, Karl Haslauer: „Upam, da Šentjakob ne bo ravno proti nam našel zopet do dobre forme, kajti v zadnjih tekmah so pokazali vse drugo kot dober nogomet. Po hudem porazu v Irschnu pa morajo mnogo popraviti.“

Podliga-vzhod

1. Šentlenart	8	5	3	0	18:5	13
2. Klopjnj	8	4	3	1	7:6	11
3. Žitara v.	8	4	2	2	13:5	10
4. Mostič	8	4	2	2	14:7	10
5. Ruda	8	4	2	2	11:7	10
6. Treibach	8	4	1	3	23:16	9
7. Dobrla v.	8	2	4	2	13:12	8
8. Šentandraž	8	3	2	3	12:12	8
9. Liebenf.	8	4	0	4	13:14	8
10. ASK	8	3	1	4	15:13	7
11. Frantsch.	8	3	1	4	13:15	7
12. Šmihel	8	2	2	4	12:15	6
13. Braunst.	8	2	1	5	7:12	5
14. Šentvid	8	0	0	8	1:33	0

Podliga-zahod

1. Irschen	8	5	3	0	23:8	13
2. Brnca	8	6	0	2	15:6	12
3. Vernberg	8	5	1	2	19:15	11
4. Sachsenb.	8	3	3	2	16:14	9
5. Weißenst.	8	3	3	2	9:8	9
6. Bilčovs	8	3	3	2	9:10	9
7. Lendorf	8	2	4	2	19:15	8
8. Rožek	8	2	4	2	11:10	8
9. Baškoj.	8	4	0	4	10:15	8
10. Radenth.	8	3	1	4	16:15	7
11. Lienz	8	1	3	4	5:8	5
12. Šentjakob	8	2	1	5	6:25	5
13. Dellach	8	1	2	5	8:12	4
14. Treffen	8	1	2	5	10:15	4

1. razred D

1. Žrelec	8	6	2	0	26:6	14
2. Železna K.	8	5	2	1	14:7	12
3. Grebinj	8	4	2	2	21:13	10
4. Velikovec	8	3	4	1	12:8	10
5. Sele	8	4	2	2	13:14	10
6. KAC	8	2	4	2	8:6	8
7. Gurnitz	8	2	4	2	12:11	8
8. Metlova	8	3	2	3	8:11	8
9. Reichenf.	8	2	3	3	11:12	7
10. Šentpavel	8	3	1	4	16:20	7
11. Globasnica	8	2	3	3	11:17	7
12. Galicija	8	2	1	5	10:12	5
13. Sinča vas	8	1	2	5	9:12	4
14. Tinje	8	1	0	7	8:30	2

Pukel v dveh tekmah ni dobil gola

Šentandraž — Šmihel 0:0

Šmihel: Pukel 4, Andrej 3, Pajenk 4, Golauschig 4, H. Krausler 4, Grobelnig 3, W. Krausler 4, Gros 3 (56. Djurič 3), Šumnik 5, Berchtold 4, A. Blažej 3;

Šentandraž, 200 gledalcev
Sodnik: Schmid (dober)
Rdeči karton: Unterkircher (74.) oz. Pajenk (74.) in Blažej (82.)

Zelo zanesljivo je tokrat spet branil Reinhard Pukel, ki igra namesto Leitgeba; ta je bil zaprt za dve tekmi. Koga bo trener Pajenk zdaj postavil v gol, je veliko vprašanje, saj si je Leitgeb zaradi manjkajoče discipline gotovo zaslužil še dodatno kazen.

Lojze Kužnik

SAK: že tretjo tekmo pred golom brez sreče

SAK — Breže 0:1 (0:1)

SAK: Dalanovič 3, Stern 2, A. Sadjak 3, F. Sadjak 3, Kreutz 3, Luschnig 2 (46. Galo 3), Kunčič 2, Blajs 0 (30. Gorenšek 3), Čertov 2, Hanser 2, Burger 3;
Annabichl, 350 gledalcev
Sodnik: Sintitsch (dober)
Strelci: Haubitz (38. prosti strel)

Le v prvem polčasu je bila tekma odprta, moštvo iz Brež je bilo slovenskim atletikom še enakovredno. Že v 38. minuti pa je padla odločitev, prosti strel Haubitza se je odbil ob zidu v gol, kjer Dalanovič ni mogel več braniti. V drugem polčasu je potem SAK z vso silo skušal izenačiti, v igro je prišel po dolgem spet Galo, toda kljub temu SAK ni dal gola. Sami pred golom so zapravili Čertov, Gorenšek in Lojze Sadjak.

SAK je gradil igro iz obrambe, ki igra v zadnjem času presenetljivo zanesljivo, toda v sredini ni igralca, ki bi dal igri vsaj nekaj idej in impulzov. Tudi Luschnigu to ni uspelo, zato ga je v drugem polčasu zamenjal Galo. V napadu pa so zelo pozorno stražili Hanserja, katerega skorajda ni bilo videti. Zelo trdil se je sicer Burger, uspelo pa mu prav tako ni nič.

Kljub dobri igri je SAK doma oddal obe točki, konec koncev se je nezmožnost pred golom maščevala.

Koroška liga

1. Lienz	8	6	1	1	18:7	13
2. Matrei	8	5	2	1	13:10	12
3. Trg	8	3	5	0	20:6	11
4. Breže	8	4	3	0	16:8	11
5. Borovlje	8	4	1	3	16:8	9
6. SAK	7	2	4	2	12:7	8
7. Mölltal	8	3	2	3	12:14	8
8. VSV	8	3	2	3	11:13	8
9. Wiltersd.	8	3	1	4	11:16	7
10. Pliberk	7	1	4	2	8:10	6
11. Wolfsberg	8	1	4	3	6:12	6
12. Šentvid	8	1	2	5	8:10	4
13. Šmohor	8	0	4	4	6:20	4
14. Magdalen	8	0	3	5	8:24	3

SAK — Breže rez. 1:1

Gol: Pasterk. Spet samo točka za SAK, ki je 90 minut igral na nasprotnikov gol.

SAK — Liebenfels šol. 2:4

Presenetljivo poraz šolarjev SAK.

SAK — Austria pionirji 0:1

Brez dveh najboljših igralcev ni zadostovalo za zmago.

4 igralci SAK v koroški reprezentanci

Lojze Sadjak, Miha Kreutz, Arthur Hanser in Franc Sadjak bodo 4. oktobra igrali za koroško reprezentanco v Trgu/Feldkirchen. Trener Alfred Hohenberger je vpoklical 18 igralcev.

Niemetz (Žitara vas), L. Sadjak, Hanser, Kreutz (SAK), Niederwieser, Hanser (Lienz), Wilbinger, Knaller (Trg/Feldkirchen), Winkler (Lienz), Feierabend, Holzfeind (Mölltal), Egger, Gritzner (VSV), Krappinger, Stelzl (Brežje), dr. Ramšak, Wöbl (Pliberk).

Na poziv: F. Sadjak (SAK), Türk (Mölltal), Thurner (Šmohor), Panzl (Matrei), Koller (VSV).

Latinščina: igralci SAK v šolski klopi

„Pred golom latinščina mojih igralcev odpove,“ je dejal trener Lojze Jagodič. Zato je prišel na pomoč profesor latinščine na Slovenski gimnaziji prof. Jože Wakounig in dal igralcem SAK nekaj dodatnih ur iz latinščine. Ali bo dodatni pouk res pomagal, bomo videli že v soboto v Borovljah. Profesor Wakounig je vzel svojo novo nalogo zelo resno in je dal igralcem važen nasvet na pot: „In gladiatoribus instruendis curandum est, ut sit mens sana in corpore sano.“

(Pri vadbi gladiatorjev je treba skrbeti za to, da bo zdrav duh v zdravem telesu.)

Kakšne ocene bo na latinsko nalogo v Borovljah delil profesor Wakounig, pa boste lahko prebrali v naslednji številki Našega tednika. Aleksander Čertov, Miha Kreutz, Arthur Hanser in Erwin Gallo so profesorju na vsak način obljubili, da se bodo ta teden še pridno učili.

Nogometne tekme:

ASKÖ Šmihel — ASK Celovec
v nedeljo, 2. 10. 88,
ob 15. uri

DSG Sele — Galicija
v nedeljo, 2. 10. 88,
ob 15.30

Šentjacob — Bilčovs
v nedeljo, 2. 10. 88,
ob 15.30

Globasnica — Sinča vas
v nedeljo, 2. 10. 88,
ob 15.30

ATUS Borovlje — SAK
v soboto, 1. 10. 88,
ob 15.30
Rezerva ob 13.45

ŠAH

SŠZ Posojilnica II — Velikovec
II 5:3

H. Rulitz 1, Reichmann 1,
Einspieler 1, Gasser 1, I. Lu-
kan 1/2, Hedenik 1/2.

Rado Avdič trener v Magdalenu

Rado Avdič je ta teden prevzel trening pri nogometnem klubu SC Magdalen, ki je trenutno zadnji na lestvici. Rado Avdič je postal s SAK 1982/83 prvak podlige in je tudi v koroški ligi treniral slovenske atletike. V Magdalenu pa bo igral tudi Zoran Martinović, ki je igral za Radnički Niš in Partizan Beograd.

Baden — Mödling: Ani Müller zmagala

Z novim rekordom na progi je Ani Müller (DSG Podgorje) dobila t. i. tek po vinski cesti („Weinstraßenlauf“) Baden — Mödling. Na 10,7 km dolgi progi je Ani Müller zmagala z novim rekordnim časom 37:39,7 in je bila kar za dve minuti hitrejša od Weber-Leutnerjeve.

Biljard

I. moštvo slovenskih biljardistov je preteklo soboto odigralo v B-ligi svojo prvo tekmo. Že v prvi tekmi je moral SBK spoznati, da veje v B-ligi drugi veter kot lani še v podligi. Slovenski biljardisti so igrali povsem nesrečno, tako je npr. Vinko Kušej v odločilnih fazah pogreznil istočasno belo in črno kroglo in je tako zgubil tri igre. V kategoriji 14/1 je Logar kratko pred koncem izenačil na 48:48 in je nato sam pogreznil belo kroglo in zgubil še 48:50. Za SBK I (Krištof, Kušej, Puck, P. Verhnjak, Logar) je dosegel obe točki Marko Krištof.

Suha — SBK/Posojilnica I 6:2

Lestvica B-lige:	
1. Wolfsberg I	1 +6 2
2. Meran II	1 +4 2
3. Suha	1 +4 2
4. Velikovec II	1 +2 2
5. Beljak II	1 -2 0
6. SBK I	1 -4 0
7. Sinča vas II	1 -4 0
8. Labot	1 -6 0

Namizni tenis: start v prvenstvu

Za Selane se je pričelo ta teden prvenstvo. V 1. razredu so DSG Sele premagale Podkno 8:2 (točke: Korenjak 3, M. Smrtnik 3, Marti Oraže, Smrtnik/Korenjak). V ostalih razredih pa se bo prvenstvo pričelo ta konec tedna.

V koroški ligi bodo Selani nastopili proti Kotmari vasi. V tej ekipi bodo igrali koroški prvak Werner Lettkemann, Ramouš in Zdravko Smrtnik.

V podligi igrajo Selani proti Baškemu jezeru. Nastopili bodo Bec, Kocmanek in Mirko Oraže.

V 3. razredu pa igrajo mladi igralci Paul Olip, Aleksander Mak in Herman Oraže proti Podkno.

Srebrna kolajna za Wrolicha

Po dveh bronastih in eni zlati kolajni je kolezar Peter Wrolich zaključil letošnje avstrijsko prvenstvo s srebrno kolajno, ki jo je dosegel v prvenstvu na goro. V Zgornji Avstriji je na 5,8 km dolgi progi bilo na startu 60 šolarjev, Wrolich pa je bil od vsega začetka med prvimi. Tokrat pa je bil potem na zadnjem delu proge nekoliko močnejši Tirolčan Daniel Hechenblaikner, ki je osvojil prvo mesto.

Avstrijsko šolarsko prvenstvo na goro — km: 5,8. Poprečje: 16,5 km/h

Rezultati: 1. Daniel Hechenblaikner (RC Innsbruck) 21,06; 2. Peter Wrolich (RC ARBÖ Konsum Beljak) 21,06; 3. Robin Schroll (RC ARBÖ Wörgl) 21,06; 4. Markus Saletu (RC ARBÖ Salzburg) 21,06; 5. Markus Sailer (ÖAMTC Look Lattella) 21,06.

ŠPORTNO OZADJE

Ženska namiznoteniška ekipa DSG Sele je letos po odlični sezoni vstopila iz B-lige v državno A-ligo. Moštvo Nada Fojkar, Carmen Travnig in Marti Oraže je treniral in vodil Mirko Oraže, ki je pravzaprav oče tega namiznoteniškega čudeža. Oražeta lahko primerjamo z rokometiščem Gunarjem Prokopom, ki je z žensko ekipo Hypo Südstadt dosegel finale evropskega pokala. Avstrijski ženski rokomet je s pomočjo številnih legionark iz popolnega zatišja prišel na absolutni evropski vrh, in to po zaslugi Prokopa.

Podobno je bilo tudi v Selah z ženskim namiznim tenisom. Okoli edine kakovostne igralko Marti Oraže je Mirko Oraže sestavil moštvo, ki je danes na avstrijskem vrhu, rekli bi lahko, da je Oraže dosegel svoj veliki cilj. Za A-ligo je Oraže pridobil zdaj odlično legionarko Alenko Nisavič, tretjo igralko pa trenutno še išče.

Razlika med Prokopom in Oražetom

Prokop in Oraže, dva uspešna trenerja in odlična menežerja, imata mnogo skupnega, toda loči jih nekaj bistvenega. Prokopu na vseh straneh pomagajo, rokometna zveza, ustanove in sponzorji. Mirko Oraže pa podpora v tej širini nima, predvsem koroški klubi in nenazadnje gotovo tudi mnogi v namiznoteniški zvezi mu očitno ta uspeh zavidajo. Koroška prvakinja Hofmeister si je naenkrat v zadnjem trenutku premislila in ne bo igrala za Sele, Carmen Travnig pa naenkrat misli, da je boljše igrati spet v koroški ligi.

Gunar Prokop teh težav gotovo ne bi dobil, ker so vsi okoli njega zainteresirani na športnem uspehu — in ravno to razlikuje našega Oražeta in Prokopa.

S. K.

Kolovrati, pezdir in terična jama

Po 45 letih so Kostanjčani ponovno poživili običaje ob teritvi in preji. V nedeljo, 25. septembra, je pri Drabosnjakovem domu na Zgornji vasi bila prireditev „Nekoč v starih časih“, ki jo je SPD „Drabosnjak“ odlično pripravilo.

Pred domom so stale trlice in kolovrati (podjunska in rožanska inačica) in tudi zasilna terična jama z veselo plapolajočim ognjem je bila pripravljena. V Podjuni terični jami pravijo „fidrna“, na Gu-rah pa „fistrna“.

Po društvenem pozdravu, ki je bil za slehernika zelo opogumljajoč, naj sodeluje, se je začelo delo pri terični jami. Nad ognjem je na surovih kolih ležalo predivo, ki je moralo biti najmanj tri tedne dobro obležano. Od terične jame je prišlo med trlice, kjer so ga do-obra pripravili za „kahle“, s katerimi so predivo „očesali“, ga očistili zadnjega pezdirja, pri tem pa je odpadla tudi tulova. S tulovo so svoj čas, kot je dejal Janez Lesjak, polnili kovtre, še danes pa

jo inštalaterji prav radi uporabljajo za tesnilo.

Očiščeno predivo so predice na kolovratih spredle na „špule“ in na motovilu je bilo namotano v štrene (štiri špule = ena štrema). Iz štren je tkalec stkal platno.

Kostanjčani pa so po starem običaju spekli dosti fancovtov (krapov), najlepšo terico so položili pod trlico, pezdirja pa ni bilo nikomur treba zabulati za vrat, ker je vsak dal za pijačo in jedačo. S pesmijo so zaključili ta zanimiv popoldan, ki se ga je udeležilo mnogo gostov od blizu in daleč; predvsem mladina je z živim zanimanjem sledila vsakemu gibu in nekateri so se kar zmenili, da bodo pri njih spet brneli kolovrati.

Besedilo in slika:
Franc Wakounig

Pod naslovom „Heimat bis du großer Föhne“ bosta ZAL in Zelena delavnica na Koroškem na prireditvah od 5. do 8. oktobra 1988 skušali dokazati, da tudi umetnost in kultura na svoj način lahko nudita odpor proti negativnim družbenim pojavom.

Profesor na visoki glasbeni šoli na Dunaju, komponist Dieter Kaufmann, je bistveno sooblikoval program, ki je letos predvsem posvečen problematiki okoli načina praznovanja 10. oktobra. Dieter Kaufmann je tudi občinski odbornik Zelenih v Trgu/Feldkirchen.

„Odpor proti načinu praznovanja 10. oktobra se naravnost ponuja“

NAŠ TEDNIK: Program Vaše prve prireditve je predvsem posvečen praznovanju 10. oktobra. Zakaj ste si že v prvem letu izbrali to tematiko?

KAUFMANN: Prvič časovno prireditev sovпада z 10. oktobrom, drugič pa se pri nas na Koroškem ta problematika ravno ponuja. Danes bi morala Koroška najti način praznovanja, ki bi lahko vključil tudi Slovence. Na žalost pa je 10. oktober še

problematico 10. oktobra obravnavali v tem okviru, v naslednjem letu pa verjetno že v posebni prireditvi.

NAŠ TEDNIK: V kateri obliki in na kakšen način boste skušali opozoriti Korošce na problematiko 10. oktobra? Mislite, da boste s tem načinom odpora vzbudili zaželeno pozornost?

KAUFMANN: S prireditvijo hočemo dokazati, da umetniki lahko ustvarjajo smiselno in da svoja dela in svojo ustvarjalnost lahko uporabljajo tudi za odpor, npr. proti načinu praznovanja 10. oktobra na Koroškem. Vsekakor je to poseben način protesta, ki bo nagovoril gotovo vsakogar in ne samo umetnike in kulturnike.

NAŠ TEDNIK: Kdor pozna koroško realnost, ve, da je vsaka oblika odpora v tej ali podobni obliki verjetno povezana s težavami, večinoma tudi z javno cenzuro ali pa z javno kritiko. Ste bili s tem že konfrontirani?

KAUFMANN: To sem čutil sam že nekajkrat na lastni koži. Na žalost tudi v letu 1988 še niso vsi na Koroškem preboleli preteklosti, zato je naša prireditev tem bolj potrebna in važna. Sicer si ne pričakujemo takojšnjega uspeha, dolgoročno pa bo gotovo marsikaj doprinesla k spremembi javnega mnenja v naši deželi.

Dieter Kaufmann

Spored glej stran 14

vedno manifestacija določenih krogov in ljudi, ki s tem dokumentirajo svoje mišljenje in prepričanje, ki je na žalost že preko naših deželnih meja znano. O skupni domovini obeh narodov pa doslej ni bilo ničesar slišati. Zato je odpor proti temu načinu praznovanja 10. oktobra neobhodno potreben, za vsakega razgledanega Korošca celo moralna obveza. Letos bomo